

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЧЕРНІГІВСЬКА
ПОЛІТЕХНІКА»
Навчально-науковий інститут права і соціальних технологій
Юридичний факультет
Кафедра правоохоронної діяльності та загальноправових
дисциплін

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
до написання випускних кваліфікаційних робіт
здобувачів вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
освітньо-професійної програми «Правоохоронна діяльність»
спеціальності 262 «Правоохоронна діяльність»
галузі знань «Цивільна безпека»

Обговорено і рекомендовано
на засіданні кафедри
правоохоронної діяльності та
загальноправових дисциплін
Протокол № 1 від 01.09. 2020 року

Чернігів НУ «Чернігівська політехніка» 2020

Методичні вказівки до написання випускних кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти, освітньо-професійної програми «Правоохоронна діяльність» спеціальності 262 «Правоохоронна діяльність» галузі знань «Цивільна безпека» / Укл.: Берднік І.В.: Чернігів: Національний університет «Чернігівська політехніка». – 2020. – 59 с.

Укладачі: БЕРДНІК ІННА ВОЛОДИМИРІВНА,
доцент кафедри правоохоронної діяльності та
загальноправових дисциплін, кандидат юридичних наук,
доцент

Відповідальний КОЗИНЕЦЬ ОЛЕНА ГАВРИЛІВНА,
за випуск: завідувач кафедри правоохоронної діяльності та
загальноправових дисциплін, кандидат історичних наук,
доцент

Рецензент: Шестак Лілія Володимирівна, кандидат юридичних наук,
доцент, доцент кафедри трудового права,
адміністративного права та процесу Навчально-наукового
інституту права і соціальних технологій НУ «Чернігівська
політехніка»

ЗМІСТ

ВСТУП	4
1. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО НАПИСАННЯ БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ.....	6
2. ОСНОВНІ ЕТАПИ НАПИСАННЯ БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ	7
3. СТРУКТУРА РОБОТИ.....	9
4. ВИМОГИ ДО ТЕХНІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ.....	16
5. КЕРІВНИЦТВО НАПИСАННЯМ БАКАЛАВРСЬКИХ РОБІТ	20
6. ПЕРЕВІРКА БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ НА ПЛАГІАТ	23
7. КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ	27
8. ТИПОВІ ПОМИЛКИ, ЯКІ ДОПУСКАЮТЬ ЗДОБУВАЧ ВИЩОЇ ОСВІТИ И ПРИ НАПИСАННІ ТА ОФОРМЛЕННІ БАКАЛАВРСЬКИХ РОБІТ.....	31
9. ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ВИПУСКНИХ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ (БАКАЛАВРСЬКИХ) РОБІТ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 262 «ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ», ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЮ ПРОГРАМОЮ «ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ»	32
Додаток А. Зразок заяви про затвердження теми бакалаврської роботи.....	38
Додаток Б.Завдання до бакалаврської роботи	39
Додаток В.Зразок написання титульної сторінки бакалаврської роботи.....	41
Додаток Г. Зразок змісту бакалаврської роботи.....	43
Додаток Д. Перелік умовних позначень.....	44
Додаток Ж. Зразок написання вступу до бакалаврської роботи.....	45
Додаток 3.1. Зразок написання висновків до розділів	49
Додаток 3.2. Зразок написання висновків до всієї роботи	50
Додаток І. Зразок оформлення списку використаних джерел, що подається наприкінці роботи.....	54
Додаток К. Довідка про відсутність плагіату у випускній кваліфікаційній роботі	57
Додаток Л. Акт перевірки на плагіат ВКР інформаційним центром запобігання та виявлення плагіату.....	58

ВСТУП

Випускна кваліфікаційна (бакалаврська) робота – це один з основних видів атестації здобувачів вищої освіти, метою якої є встановлення відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандарту вищої освіти спеціальності 262 «Правоохоронна діяльність». Випускна кваліфікаційна робота виконується на завершальному етапі навчання здобувачів вищої освіти і передбачає:

- систематизацію, закріплення, розширення теоретичних і практичних знань зі спеціальності та застосування їх при розв'язанні конкретних наукових й інших завдань;

- розвиток навичок самостійної роботи й оволодіння методикою дослідження, пов'язаної з темою роботи.

Основне завдання автора випускної кваліфікаційної (бакалаврської) роботи – продемонструвати рівень своєї підготовки, вміння самостійно вирішувати поставлені в роботі завдання. Бакалаврська робота характеризується внутрішньою єдністю, відображає хід і результати розробки обраної теми.

При підготовці бакалаврської роботи здобувач вищої освіти повинен підтвердити вміння належним чином вести пошук актуальних проблем, оперувати загальними методами й прийомами вирішення поставлених завдань, аргументувати конкретні наукові висновки й практичні рекомендації з тематики роботи.

При написанні випускної кваліфікаційної роботи здобувач вищої освіти повинен показати вміння:

- складати план роботи;
- формулювати мету та завдання, об'єкт та предмет дослідження;
- вести бібліографічний пошук з використанням сучасних інформаційних технологій;

- використовувати сучасні методи наукового дослідження, модифікувати існуючі методи, виходячи із завдань конкретного дослідження;

- обробляти отримані дані, аналізувати й синтезувати їх на базі відомих спеціальних наукових джерел;

- формулювати конкретні висновки;

- здійснювати оформлення результатів дослідження відповідно до сучасних вимог.

Метою підготовки бакалаврської роботи є:

- розширення й поглиблення теоретичних знань здобувачів вищої освіти з обраної проблеми, систематизація і аналіз сучасних наукових підходів до розв'язання теоретичних та практичних завдань;

- удосконалення умінь та навичок здобувачів вищої освіти самостійно вести наукові дослідження, користуватися сучасною методикою їх проведення;

- оволодіння методами наукового дослідження й експериментування при вирішенні проблем у галузі правоохоронної діяльності;

- обґрунтування власних пропозицій і рекомендацій по удосконаленню правового регулювання відносин у сфері правоохоронної діяльності.

- розвиток умінь здобувачів вищої освіти застосовувати одержані знання при вирішенні конкретних наукових завдань;
- удосконалення навичок самостійної роботи здобувачів вищої освіти із науковою літературою;
- формування готовності й здатності здобувачів вищої освіти до самоосвіти і саморозвитку, самостійної дослідницької роботи в майбутній професійній діяльності.

Під час підготовки до випускної кваліфікаційної роботи здобувач вищої освіти має набути або розширити наступні загальні (ЗК) та фахові (СК) компетентності, передбачені освітньою програмою:

ЗК-1. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо на засадах патріотизму і державності. Готовність особи дотримуватись сукупності правових норм, які закріплюють і регулюють суспільні відносини, що забезпечують організаційну і функціональну єдність суспільства, конституційного ладу України, статус людини і громадянина, територіальний устрій держави, форми безпосередньої демократії, систему органів державної влади і місцевого самоврядування.

ЗК-4. Здатність вчитися та оволодівати сучасними знаннями.

ЗК-5. Визначеність і наполегливість щодо вирішення поставлених завдань і взятих обов'язків.

ЗК-9. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ФК-1. Знання та розуміння: правових засад функціонування держави і основ законодавства України та зарубіжних країн; системи правоохоронних органів України та іноземних держав, сутності та основних їх завдань.

Під час підготовки до випускної кваліфікаційної роботи ЗВО має досягти або вдосконалити наступні програмні результати навчання (РН), передбачені освітньою програмою:

РН 4. Знати та розуміти правові засади застосування поліцейських заходів та заходів адміністративного примусу для припинення кримінальних та адміністративних правопорушень.

РН 9. Привертати увагу аудиторії, висловлювати власну думку, аргументувати, вислуховувати співрозмовника, сприймати іншу точку зору, орієнтуватися в інформаційних потоках, використовувати методи індивідуально-виховної роботи, підтримувати сприятливий морально-психологічний клімат в колективі.

Видання розраховане на здобувачів вищої освіти та викладачів-керівників випускних кваліфікаційних робіт Національного університету «Чернігівська політехніка».

1. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО НАПИСАННЯ БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ

Перед виконанням наукової роботи здобувач вищої освіти повинен ознайомитися з основними вимогами до її написання та оформлення. Будь-яка бакалаврська наукова робота повинна мати ознаки самостійного дослідження. Важливо, щоб науковому дослідженню та написанню були притаманні: чіткість і логічна послідовність викладення матеріалу; переконливість аргументації; стислість і точність формулювань, які виключають можливість неоднозначного тлумачення; висвітлення експериментальних методик; конкретність викладення результатів дослідження; обґрунтованість рекомендацій та пропозицій.

Після обрання теми наукової роботи здобувач вищої освіти повинен визначити мету та основні завдання, які він прагне виконати для того, щоб ґрунтовно дослідити окреслену проблему. Написання бакалаврської роботи починається з визначення та висвітлення основного питання кожного розділу. Матеріал роботи може бути вичерпним, а зміст правильно розкритим, якщо здобувач вищої освіти попередньо вивчив наукові праці українських та зарубіжних вчених з досліджуваної ним проблеми. При написанні роботи здобувач вищої освіти повинен обов'язково посилатися на авторів і джерела, з яких він бере цитати, матеріали або окремі результати. Необхідно дотримуватися правил цитування, оформлення зносок, списку використаної літератури.

У роботі повинні бути відображені:

- актуальність тематики та відповідність сучасному стану науки;
- обґрунтування вибраного напрямку дослідження та методів, якими ці дослідження здійснюються;
- аналіз та узагальнення наявних наукових результатів;
- наукова та практична цінність виконаної роботи.

Роботи здобувачів вищої освіти повинні містити елементи дослідження:

- вивчення достатньої кількості опублікованих джерел (книг, журнальних статей та інших розробок) вітчизняних і зарубіжних авторів;
- систематизація та аналіз різних думок і підходів, формування власної точки зору на проблему, яка вивчається;
- порівняння теоретичних поглядів вчених і практичної правоохоронної діяльності; розробка методик і проведення експериментів; оформлення висновків та рекомендацій.

Вміння обґрунтовано представити матеріал свідчить про сформованість знань і переконань у здобувача вищої освіти, про їх системність та свідоме засвоєння. Бакалаврська робота повинна бути написана унормованою літературною мовою, з використанням наукової термінології, без зловживання цитатами, запозиченими із статей, підручників та з електронних джерел. У роботі не повинно бути граматичних та стилістичних помилок.

2. ОСНОВНІ ЕТАПИ НАПИСАННЯ БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ

Від чітко запланованих основних етапів написання бакалаврської роботи залежить хід виконання самої роботи та вчасне подання її на кафедру.

Бакалаврську роботу доцільно виконувати в такій послідовності:

1. Обрання та формулювання теми (зразок написання заяви для затвердження теми наведено у *додатку А*).
2. Складання індивідуального календарного плану роботи (зразок календарного плану наведено у *додатку Б*).
3. Пошук літератури за темою, її аналіз, складання бібліографії.
4. Підготовка першого варіанту теоретичної частини:
 - а) обґрунтування актуальності обраної теми;
 - б) постановка мети і конкретних завдань дослідження;
 - в) визначення об'єкта й предмета дослідження.
5. Підготовка аналітичної частини.
6. Підготовка практичної частини.
7. Формулювання висновків та оцінювання одержаних результатів.
8. Підготовка тексту, технічне оформлення та подання роботи науковому керівникові.
9. Доопрацювання тексту з урахуванням зауважень керівника.
10. Подання остаточного варіанта роботи рецензентів.
11. Перевірка роботи на плагіат.
11. Підготовка до захисту.
12. Захист.

Здобувачі вищої освіти самостійно обирають тему бакалаврської роботи із запропонованого кафедрою переліку. Допускається внесення змін до теми, враховуючи пропозиції здобувачів вищої освіти, але у такому випадку здобувач вищої освіти має узгодити обрану тему з науковим керівником та затвердити ці зміни на кафедрі. Назва роботи повинна бути, по можливості, короткою (не більше 10-12 слів), відповідати освітньо-професійній програмі «Правоохоронна діяльність», вказувати на мету дослідження і його завершеність. Під час першої консультації з науковим керівником уточнюється тема роботи, план дослідження, інструментарій, методи, основна література тощо. При цьому важливо, щоб тема наукової роботи не співпадала із темами, висвітленими у навчальній літературі та не повторювала тематики попередніх (вже захищених) бакалаврських робіт. Такий підхід зорієнтований на стимулювання самостійного творчого наукового дослідження.

Обравши тему, ознайомившись з літературою, здобувачеві вищої освіти необхідно приступити до складання змісту своєї бакалаврської роботи, який у процесі роботи може уточнюватися. Але ще до початку роботи над текстом, обов'язково необхідно узгодити зміст з науковим керівником. За необхідності керівник допомагає здобувачеві вищої освіти удосконалити зміст роботи.

Зміст бакалаврської роботи відображає її структуру, під якою мається порядок komponування і взаємозв'язок її окремих частин. Бакалаврська робота повинна обов'язково мати складний зміст, складовими якого є вступ, 2-3 розділи, що

включають кілька підрозділів (або параграфів), а також висновки, додатки, за необхідності і перелік посилань.

Зміст дозволяє ескізно представити досліджувану проблему, викладену у логічному порядку питань, за якими надалі буде систематизуватися увесь зібраний фактичний матеріал. У творчому дослідженні зміст завжди має динамічний характер і може уточнюватися здобувач вищої освіти ом у процесі дослідження конкретної теми. Наукове дослідження не може проводитися без змісту. Лише сплановане дослідження дає змогу глибоко пізнавати закономірності досліджуваної проблеми.

Робота над бакалаврською роботою розпочинається з пошуку та опрацювання літератури, що стосується тематики дослідження. Необхідно переглянути всі види джерел, зміст яких пов'язаний з темою дослідження. До них належать матеріали, надруковані в різних вітчизняних і зарубіжних виданнях (монографії, наукові статті, періодичні видання, підручники, посібники та архівні матеріали). Основними завданнями огляду літератури є: ознайомлення з матеріалами за темою, вибір досліджень, що розкривають обрану тему у різних аспектах та найсуттєвіших результатів; виявлення напрямів дослідження та отримання вихідної проблеми для написання роботи.

Пошук літератури слід розпочати з відділу каталогів та залу періодики. Здобувачів вищої освіти обслуговують різні державні та відомчі бібліотеки: Національна парламентська бібліотека України, Національна бібліотека України імені В.І.Вернадського, Державна науково-педагогічна бібліотека АПН України, Державна науково-технічна бібліотека України (при цьому необхідно мати відповідне персональне клопотання від Університету) тощо.

Виклад основного матеріалу роботи здобувач вищої освіти повинен робити послідовно, логічно пов'язувати окремі його частини, повністю розкривати тему роботи. Для цього необхідно приділити увагу сучасним теоретичним і методичними розробками, розглянути і творчо осмислити відповідну наукову літературу та періодичні видання, визначити своє ставлення до дискусійних питань з обраної теми. На основі аналізу аналітичної та практичної частин роботи, власних досліджень та узагальнень потрібно зробити необхідні висновки, висвітлити досягнуті успіхи, визначити наявні недоліки, а також висловити пропозиції щодо можливостей подальшого покращення діяльності об'єкта дослідження.

3. СТРУКТУРА РОБОТИ

Бакалаврська робота – це навчально-наукове дослідження. Обсяг бакалаврської роботи становить 60–70 сторінок друкованого тексту, без урахування додатків і списку джерел літератури.

Рекомендується така **структура бакалаврської роботи**:

- титульний аркуш;
- зміст;
- завдання;
- анотація;
- перелік умовних позначень, символів, одиниць скорочень і термінів (за необхідності);
- вступ;
- основна частина (суть роботи);
- висновки та пропозиції;
- додатки (за необхідності);
- перелік посилань (список використаних джерел);
- реферат бакалаврської роботи.

Титульний аркуш є першою сторінкою роботи, який містить:

- найменування вищого навчального закладу, факультету, кафедри, де виконана робота;
- назву роботи;
- прізвище, ім'я, по батькові автора та його статус;
- науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові наукового керівника;
- місто та рік подання роботи до захисту.

З цього аркуша починається загальна нумерація сторінок роботи, але номер сторінки на ньому не вказується. Приклад оформлення титульної сторінки (пояснювальної записки) наведено у *додатку В*.

Зміст подають безпосередньо після титульного аркуша, починаючи з нової сторінки. Зразок змісту бакалаврської роботи подано у *додатку Г*.

Основні складові змісту:

- перелік умовних позначень (зразок умовних позначень наведено у *додатку Д*);
- вступ (зразок вступу наведено у *додатку Ж*);
- послідовно перелічені найменування всіх розділів, підрозділів і пунктів (якщо вони мають заголовки) змісту роботи;
- висновки (зразок висновків наведено у *додатку З*);
- назви додатків;
- номери сторінок, які містять початок відповідного матеріалу;
- перелік посилань (зразок переліку посилань наведено у *додатку І*).

Перелік умовних позначень складають за умови повторення таких позначень, як символи, абрєвіатури, скорочення, що не є загальноприйнятими, більше трьох разів

у тексті. Цей перелік розміщують безпосередньо після змісту, починаючи з нової сторінки. Інакше – розшифровку цих елементів наводять у тексті там, де вперше згадують. У випадку, коли у роботі використовується специфічна термінологія чи вживаються маловідомі скорочення, нові символи, позначення і таке інше, то їхній перелік може бути поданий у вигляді окремого списку, що розміщують перед вступом. Перелік друкують двома колонками, у них зліва за абеткою наводять скорочення, справа – детальне тлумачення.

Вступ розташовують після переліку умовних позначень (якщо він є), починаючи з нової сторінки. У вступі до наукової роботи розкривають сутність і стан наукової задачі та її значущість, підстави та вихідні дані для розробки теми, обґрунтування необхідності проведення дослідження.

Далі подають загальну характеристику роботи у рекомендованій нижче послідовності. У вступі коротко подають оцінку сучасного стану досліджуваної проблеми, обґрунтування вибраної теми та необхідності проведення досліджень, зазначаючи: практично розв'язані питання; прогалини в інформації, що існують у даній галузі; провідних вчених і фахівців даної галузі; актуальність та новизну теми; взаємозв'язок з іншими роботами.

Грамотно оформлений теоретико-методологічний апарат (актуальність, об'єкт, предмет, мета, завдання і тощо) бакалаврської роботи є обов'язковим її атрибутом. Приклад послідовності розташування та змістового наповнення елементів вступу наведено в *додатку Г*.

Основними складовими вступу є:

- Актуальність теми
- Мета дослідження
- Завдання дослідження
- Об'єкт дослідження
- Предмет дослідження
- Методи дослідження
- Наукова новизна дослідження
- Практичне значення одержаних результатів
- Апробація результатів дослідження
- Структура роботи

Вступ не лише орієнтує читача в подальшому розкритті теми, а й містить усі необхідні її кваліфікаційні характеристики. Тому основні складові вступу до бакалаврської роботи розглянемо докладніше.

Актуальність теми.

Актуальність теми – обов'язкова вимога до будь-якої бакалаврської роботи, перший критерій, за яким здійснюється її експертиза членами ЕК.

Тому цілком природно, що вступ до бакалаврської роботи має починатися з обґрунтування актуальності теми. В цій частині вступу через критичний аналіз та порівняння з відомими розв'язаннями проблеми (наукового завдання) обґрунтовують актуальність та доцільність роботи для розвитку відповідної галузі науки України.

Актуальність (лат. Actualis – дієвість) теми – це важливість, суттєве значення, відповідність теми дослідження сучасним потребам певної галузі науки та перспективам її розвитку, практичними завданнями відповідної сфери діяльності.

Вона характеризує співвідношення між тим, що з даної проблеми вже відомо і що досліджується магістрантом вперше, і свідчить про те, для якої галузі науки мають цінність наукові результати дослідження.

Обґрунтування актуальності вибраної теми бакалаврської роботи як кваліфікаційної роботи свідчить й про те, як автор уміє вибрати важливу для теорії і практики тему, як розуміє й оцінює її щодо сучасної і соціальної значущості. Актуальність теми характеризує наукову зрілість і професійну підготовленість магістранта.

Висвітлення актуальності має бути небагатослівним. Достатньо в межах однієї сторінки викласти:

- Сутність проблеми дослідження;
- Соціальну значущість проблеми дослідження, вирішення якої має важливе соціально-культурне значення в умовах України;
- Суттєве значення для подальшого розвитку відповідної галузі науки, теорії і практики;
- Вирішення конкретних часткових питань, які сприяють якісним змінам у науці;
- Доцільність роботи, її відмінність в порівнянні з відомими розв'язаннями проблеми.

Мета дослідження випливає із проблеми, тобто ціль дослідження полягає у тому, щоб розв'язати якусь проблему. Мета дослідження може бути пов'язана із:

- обґрунтуванням системи заходів, спрямованих на вирішення проблеми;
- обґрунтуванням закономірностей загального або часткового характеру.
- виявленню комплексу умов успішного вирішення деяких завдань;
- обґрунтуванням підходів до вирішення проблеми;
- добором оптимального обсягу фактів, логіки розкриття змісту даного явища тощо.

Можлива постановка і більш часткових цілей дослідження. Наприклад, можна поставити за мету: виявити умови раціонального використання методів соціальної роботи; визначити ефективну систему заходів, спрямованих на забезпечення індивідуального підходу до клієнтів; установити найбільш загальний алгоритм вирішення зазначеного професійного завдання; обґрунтувати критерії добору змісту діяльності того чи іншого фахівця, досліджувати методіку прогнозування і т.д.

Небажано вживати такі формулювання мети бакалаврської роботи, як:

- «обґрунтування і розробка наукових основ, принципів створення технологій...»;
- «розробка методів та засобів підвищення ефективності за рахунок вдосконалення».

Оскільки не відбувається конкретизація наукових передумов, на яких базується досягнення поставленого завдання.

Формулюючи мету, не слід вживати слова «дослідження...», «вивчення...», оскільки вони вказують на засіб досягнення мети, а не на саму мету.

Між метою і кінцевим результатом дослідження має бути тісний зв'язок. Поставленої мети обов'язково треба досягти. І неодмінно перевірити, чи чітко визначене досягнення мети у висновках.

Реалізація поставленої мети передбачає розв'язання певних завдань дослідження (у бакалаврській роботі їх має бути не більше 5).

Завдання дослідження можуть містити в собі наступне (у залежності від характеру наукової проблеми):

- вирішення зазначених теоретичних питань, що входять у загальну проблему (виявлення сутності досліджуваного поняття; подальше удосконалення його визначення; розробка критеріїв ефективності тощо) ;
- експериментальне вивчення практики вирішення даної проблеми (виявлення її визначеного стану, недоліків і суперечностей тощо);
- обґрунтування необхідної системи заходів щодо вирішення поставленої мети;
- експериментальна перевірка запропонованої системи заходів з погляду відповідності її критеріям оптимальності (ефективності);
- розробка методичних рекомендацій.

Завдання дослідження повинні бути відносно рівнозначні, не слід розташовувати поруч великі і часткові завдання, що є елементом попередніх.

Неодмінною вимогою до бакалаврської роботи є логічна відповідність назви теми дослідження, об'єкта, предмета, цілей і завдань дослідження структурі роботи. Сукупність висунутих завдань повинна відображати мету дослідження, що, у свою чергу, відповідає проблемі дослідження.

Завдання дослідження не повинні бути глобальними, такими, що претендують стати темами окремих наукових робіт. Вони повинні «працювати» на мету бакалаврської роботи. Не слід захоплюватися їх кількістю, це призводить до великого обсягу роботи й непоганого її вирішення. Треба ставити як прикладні, так і теоретичні завдання (уведення до наукового обігу нових понять, розкриття їх сутності і змісту, розробка критеріїв і показників оцінки ефективності, принципів, умов і факторів, експериментальна перевірка).

Завдання дослідження формулюються у формі переліку дій:

- «вивчити...»;
- «проаналізувати...»
- «встановити..., вияснити..., обґрунтувати...» та ін..

Формулювати завдання потрібно якомога ретельніше, оскільки опис їх вирішення становитиме зміст розділів і підрозділів бакалаврської роботи. Це важливо і тому, що назви таких розділів бакалаврської роботи мають відповідати конкретним завданням і результатам дослідження. Мети і завдань дослідження, а також головного результату треба обов'язково досягнути.

Про досягнення мети слід зазначити у висновках бакалаврської роботи, про вирішення конкретних завдань бакалаврської роботи засвідчити висновками до відповідних розділів дослідження.

Якщо мета і завдання бакалаврської роботи сформульовані неточно, це свідчить про недостатнє осмислення магістрантом головного наукового результату, до якого він прагне.

Проблема дослідження характеризує проблемну ситуацію, яка відображає суперечність між типовим станом об'єкта дослідження в реальній суспільній практиці і вимогами суспільства до його більш ефективного функціонування.

Об'єкт дослідження – це реально існуюча дійсність. Під об'єктом пізнання прийнято розуміти частину об'єктивної реальності, що на даному етапі стає предметом практичної і теоретичної діяльності людини.

Сукупність особливих законів і закономірностей функціонування і розвитку об'єкта дослідження складає предмет даної конкретної науки. Предметом пізнання вважають зафіксовані і включені в процес практичної діяльності людини сторони, властивості і відносини об'єкта, досліджувані з визначеною метою в даних обставинах і умовах.

Таким чином, предмет дослідження є більш вузьким за своїм розумінням, ніж об'єкт. *Предмет дослідження* є частиною, стороною, аспектом, елементом об'єкта. Наприклад, об'єктом дослідження може бути система соціального захисту населення, а предметом дослідження – особливості, закономірності формування системи соціального захисту населення в конкретному регіоні у визначений період часу.

Визначаючи об'єкт дослідження, варто дати йому змістовну характеристику. Далі необхідно розкрити місце і значення предмета дослідження у бакалаврській роботі.

З метою вирішення поставлених завдань використовуються комплекс загальнонаукових педагогічних та психологічних методів теоретичного та емпіричного дослідження. Вибір *методів дослідження* при виконанні наукової роботи не є довільним, а визначається особливостями окреслених ними завдань, специфікою змісту проблем і можливостями дослідження. Їх коротко перераховують та змістовно визначають, що саме досліджувалося за допомогою того чи іншого методу.

Наукова новизна одержаних результатів. Наукова новизна не повинна зводитися до простого переліку встановлених фактів, ідей, закономірностей, вона має розкривати головну наукову концепцію магістранта, давати наукове пояснення його досліджень у новому якісному і кількісному аспектах.

Виділяють три рівні наукової новизни результатів бакалаврської роботи.

1. Перетворення відомих даних, докорінна їх зміна.
2. Розширення, доповнення відомих даних.
3. Уточнення, конкретизація відомих даних, поширення відомих результатів на новий клас об'єктів, систем.

Наукова новизна дослідження – це нові положення, отримані його автором. Для бакалаврської роботи достатньо сформулювати 2–3 положення, розкривши їх сутність. Новизна може виявлятися в іншому трактуванні поширеної думки; встановленні (доведенні) чогось ...; в удосконаленні ...; у пропозиціях про внесення змін до ... тощо. При цьому важливо розкрити ступінь новизни (вперше одержано, удосконалено, дістало подальший розвиток).

Новизна і її ступінь формулюються за допомогою безособових дієслів минулого часу (встановлено, з'ясовано, показано, доведено тощо).

Типові помилки при визначенні наукової новизни.

1. Новизна підмінюється актуальністю теми, її практичною і теоретичною значущістю.

2. У роботі стверджується, що дане питання вивчається вперше, однак це не відповідає дійсності.

3. Висновки до розділу мають характер самоочевидними твердженнями, які не потребують доказу.

4. Немає зв'язку між отриманими раніше і новими результатами.

Практичне значення одержаних результатів – складова вступу, один із основних критеріїв оцінювання бакалаврської роботи як кваліфікаційної роботи.

Результатом практичного значення одержаних результатів є процес впровадження результатів дослідження. Впроваджувати можна як теоретичні, так і на практичні результати бакалаврської роботи. Обов'язково має бути впроваджено те, що вказано у висновках бакалаврської роботи.

Апробація результатів дослідження передбачає надання інформації про виступи здобувач вищої освіти а на наукових конференціях, семінарах.

У разі наявності публікацій за темою бакалаврської роботи наводиться їх повний бібліографічний опис відповідно до чинних в Україні стандартів.

Вступ завершується інформацією про структуру, обсяг дипломної роботи.

Основна частина бакалаврської роботи. Суть роботи викладають, поділяючи матеріал на розділи. Кожний розділ починається з нової сторінки. Зміст розділів основної частини повинен відповідати темі роботи та повністю її розкривати.

У розділах основної частини подається:

- огляд літератури за темою і вибір напрямків досліджень;
- виклад загальної методики і основних методів досліджень;
- відомості про проведені дослідження (теоретичні чи експериментальні);
- аналіз та узагальнення результатів досліджень.

Основна частина бакалаврської роботи будується відповідно до визначених мети й завдань бакалаврської роботи. Як правило, вона складається з 2–3-х розділів. Кожен розділ може містити два або більше підрозділів. Їхні назви не повинні повністю повторювати формулювання теми, предмету або мети дослідження.

Обсяг викладеного матеріалу має бути пропорційним. Не можна допускати, наприклад, щоб один із підрозділів складав 8–10 сторінок тексту, а інший – 2–3. Співвідношення теоретичної і практичної частини має складати 40% тексту - теоретична частина, 60% – опис емпіричного дослідження.

Пропонуємо орієнтовану структуру бакалаврської роботи, оскільки зміст роботи може змінюватися відповідно до теми, мети і завдань бакалаврської роботи, і за умови погодження з науковим керівником.

Перший розділ бакалаврської роботи має бути *теоретичного характеру* та містити декілька пунктів. Заголовок цього розділу повинен змістовно відобразити сутність проблеми, яка розглядається в бакалаврській роботі. Дотримуючись принципів послідовного та цілісного викладу наукових матеріалів, слід стисло й лаконічно висвітлити ступінь розкриття проблеми в сучасній вітчизняній та

зарубіжній літературі, зазначивши ті питання чи аспекти проблеми, які слід вивчити. Бажано ілюструвати текст графічними матеріалами – схемами, графіками, діаграмами тощо. Передбачено використання сучасних літературних джерел вітчизняних та іноземних авторів, присвячених проблемам, що досліджуються у роботі: монографій, наукових статей, матеріалів конференцій, інтернет-публікацій тощо. Обов'язковим є порівняння точок зору представників різних наукових шкіл, використання статистичних даних з обов'язковим посиланням на джерела їх опублікування.

Обсяг першого розділу не повинен перевищувати 30% загального обсягу бакалаврської роботи.

В другому розділі (*аналітичній частині*) на основі наявної інформації здобувач вищої освіти узагальнює результати аналітичних досліджень і робить висновок наприкінці розділу про необхідність вирішення проблемних питань. Наведений аналіз стану проблеми як в теоретичному, так і в аналітичному аспектах, повинен містити обов'язкові посилання на джерела інформації (зі списку використаних джерел).

Зміст і структура даного розділу визначається темою і направлена на виявлення напрямів вдосконалення досліджуваної проблеми. Розділ має бути максимально насиченим фактичною інформацією (таблиці, графіки, діаграми, схеми), що відображають відповідні результати діяльності бази дослідження за останні 3-5 років.

Аналітична частина завершується стислими висновками, в яких формулюються основні результати аналізу. Результати аналізу є основою для розробки практичної частини бакалаврської роботи.

Практична частина роботи містить власні пропозиції автора щодо вирішення проблемних питань у обраній для дослідження сфері. Автором висувається певна гіпотеза, оцінюється її реальність та обґрунтовується економічна доцільність.

Ця частина роботи повинна бути спрямована на розробку і обґрунтування пропозицій щодо предмету дослідження. Він повинен містити обґрунтовані практичні пропозиції здобувач вищої освіти а, спрямовані на досягнення мети, поставленої у вступі. Структурно розділ має містити 2–4 підрозділи.

При переході від одного підрозділу до іншого в межах розділу повинні застосовуватися логічні зв'язки. Вони сприяють послідовному розкриттю та викладу матеріалу в розділі (тому розглянемо ...; перейдемо до ...; тому важливо зосередити увагу на ...; отже, звернімося до ...; отже, необхідно зупинитися на ... тощо).

Кожний розділ основної частини слід завершувати стислими висновками, використовуючи для цього спеціальні мовні засоби (отже, таким чином, значить, слід сказати, підсумовуючи, зазначимо тощо).

Висновки та пропозиції. Кожний розділ бакалаврської роботи повинен містити висновки до розділу. Загальні висновки розташовують безпосередньо після викладення суті роботи, починаючи з нової сторінки. У висновках наводиться оцінка одержаних результатів дослідження (наукову, практичну, соціальну цінність). Ця частина містить висновки автора стосовно суті проблеми, питань, що розглядалися у роботі, можливих галузей використання здобутих результатів роботи.

У висновках та пропозиціях містяться підсумки проведеного дослідження, основні наукові та практичні результати, рекомендації щодо їх науково-практичного використання. Висновки формуються відповідно до поставлених завдань. Текст висновків можна поділяти на пункти.

Додатки. Додатки необхідно починати з нової сторінки. У додатках вміщуються матеріали, які:

- є необхідним для повноти роботи, але включення його до основної частини роботи може змінити логічне та впорядковане уявлення про роботу;
- не може бути послідовно розміщений в основній частині роботи через великий обсяг або способи відтворення;
- може бути вилучений для широкого кола читачів, але є необхідним для фахівців.

У додатки, за необхідності, можна включити допоміжний матеріал, потрібний для повноти сприйняття змісту дослідження, зокрема:

- проміжні математичні доведення, формули та розрахунки;
- таблиці додаткових цифрових даних;
- інструкції, методики, опис алгоритмів і програм розв'язання задач на комп'ютерах, розроблених під час роботи над дослідженням;
- ілюстрації допоміжного характеру;
- додатковий перелік джерел, на які не було посилань у роботі, але які можуть викликати інтерес.

Додатки розміщують у порядку появи посилань на них у тексті роботи. Кожний додаток починається з нової сторінки, повинен мати заголовок, що друкується угорі малими літерами з першої великої симетрично до тексту сторінки.

Перелік посилань (список використаних джерел). Наукове дослідження завершується переліком посилань, який починається з нової сторінки. Бакалаврська робота має містити не менше 45-50 джерел. Не рекомендується вживати у бакалаврських роботах інші назви цієї структурної частини (“Література”, “Бібліографія” тощо). Перелік посилань подається наприкінці статті в порядку згадування джерел та має бути оформлений відповідно до існуючих стандартів бібліографічного опису (див.: розроблений в 2015 році Національний стандарт України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання»).

4. ВИМОГИ ДО ТЕХНІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ

Наукову роботу здобувач вищої освіти и виконують самостійно, дотримуючись рекомендованої структури та вимог до технічного оформлення.

Кожну структурну частину роботи починають з нової сторінки. Заголовки структурних частин роботи **“ЗМІСТ”, “ВСТУП”, “ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ”, “ДОДАТКИ”, “ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ”** друкуються великими літерами симетрично до тексту.

Заголовки підрозділів друкуються маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Після назви заголовка крапка не ставиться. Якщо заголовок

складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Після заголовка (за винятком заголовка пункту) та текстом пропускають один рядок. Кожну структурну частину роботи слід починати з нової сторінки (зміст, вступ, розділи, висновки, додатки, список використаних джерел).

Сторінки, розділи, параграфи, пункти, рисунки, таблиці нумеруються арабськими цифрами без знака №. Першою сторінкою роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші номер сторінки не ставиться. Нумерацію починають зі сторінки “ЗМІСТ”, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки у кінці.

Зміст, перелік умовних позначень, перші сторінки вступу, висновків, списку використаних джерел і літератури, розділів не нумерують, але включають у загальну нумерацію. Після номера («1») крапка не ставиться, потім друкується заголовок розділу великими літерами.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Після номера підрозділу (параграфа) крапка не ставиться, наприклад: «2.3» (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку записують заголовок підрозділу (параграфа).

Бакалаврська робота набирається на комп’ютері через 1,5 інтервали (29-30 рядків на сторінці) і друкується з одного боку аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм). Мінімальна висота шрифту 1,8 мм. Можна також використовувати для таблиць та ілюстрацій папір формату А3. Рекомендований обсяг бакалаврської роботи – від 60 сторінок до 80 сторінок. Обсяг може мати відхилення в межах не більше +/- 30%. В облікований обсяг роботи не включається список використаних джерел та додатки.

Друкуючи роботу, необхідно залишати поля: ліве – не менше 30 мм, праве – не менше 10 мм, верхнє і нижнє – не менше 20 мм. Оптимально залишати поля: ліве – 3 см, праве – 1,5 см, верхнє і нижнє - 2 см (додаток В). Шрифт друку повинен бути чітким, щільність тексту роботи повинна бути однаковою. Стандарт комп’ютерного шрифту: Times New Roman, розмір шрифту 14. Ілюстративні матеріали повинні відповідати формату А4, їх включають до загальної нумерації сторінок роботи, якщо вони розміщуються по тексту роботи, або розміщують, як звичайно, у додатках. Зразок технічного оформлення роботи подано у *додатку К*.

Ілюстрації (схеми, графіки, діаграми) і **таблиці** необхідно подавати безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці.

Ілюстрації позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком тих, що подані в додатках. Номер ілюстрації складається з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Наприклад: Рис. 1.2. (другий рисунок першого розділу). Номер ілюстрації, її назву та пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією в центрі.

Таблиці теж нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) у межах розділу. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці складається з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу).

При переносі частини таблиці на інший аркуш (сторінку) слово „Таблиця” і номер її вказують один раз праворуч над першою частиною таблиці, над іншими

частинами пишуть слова «Продовження табл.» і вказують номер, наприклад: «Продовження табл. 1.2».

Формули нумерують у межах розділу. Номер формули складається з номера розділу і порядкового номера формули в розділі, між якими ставлять крапку. Номери формул пишуть біля правого берега аркуша на рівні відповідної формули в круглих дужках арабськими цифрами, наприклад: (3.1), перша формула третього розділу.

Нумерувати слід лише ті формули, на які є посилання у тексті. Інші нумерувати не рекомендується.

3.3. Таблиці

Приклад побудови таблиці:

Таблиця 1.2 – Динаміка рівня злочинності у Чернігівській області з 2012 р. по 2016 р. *

Рік	Злочини у сфері обігу наркотичних засобів, %	Злочини у сфері обігу психотропних речовин, %
2012	12,5	9,7
2013	15,7	10,6
2014	22,1	13,4
2015	32,3	17,1
2016	45,8	20,2

* Розраховано автором на підставі даних Державного комітету статистики України.

Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують симетрично до тексту. Таблицю розміщують після першого посилання на неї в тексті або на наступній сторінці, а за необхідності – у додатку. Таблицю з великою кількістю рядків можна переносити на інший аркуш, при цьому назву вміщують тільки над її першою частиною.

Якщо цифрові або інші дані в якому-небудь рядку таблиці не подають, то в ньому ставлять прочерк.

Формули

Пояснення значень символів і числових коефіцієнтів треба подавати безпосередньо під формулою і в тій послідовності, в якій вони подані у формулі. Значення кожного символу і числового коефіцієнта треба подавати з нового рядка. Перший рядок пояснення починають зі слова „де” без двокрапки.

Наприклад: $K_i = (3/N) \cdot 10000$ (або 100000),

де 3 — кількість кримінальних правопорушень; N — чисельність населення регіону віком старше 14 років

Рівняння і формули треба виділяти з тексту окремими рядками. Якщо рівняння не вміщується в один рядок, його слід перенести після знака рівності (=) або після знаків плюс (+), мінус (-), множення (\square) і ділення (:).

Посилання

В процесі написання роботи ЗВО повинен давати посилання на джерела, матеріали або окремі результати, які він наводить у роботі, або на яких ідеях і висновках розробляється проблема.

Посилання в тексті слід зазначати у квадратних дужках порядковим номером за переліком джерел, наприклад: «... у працях [1, с. 7]...», або [4, с. 52].

Посилання на ілюстрації вказують порядковим номером, наприклад, «рис. 1.2», на формули – порядковим номером формули в дужках «...у формулі (1.1)».

На всі таблиці в тексті мають бути посилання, при цьому слово «таблиця» пишуть скорочено, наприклад: «... в табл. 1.2».

Основні вимоги до технічного оформлення додатків. Додатки слід оформлювати у вигляді окремої частини, розташовуючи їх у порядку появи посилань на них у тексті наукової роботи.

Кожний додаток повинен починатися з нової сторінки, мати заголовок, надрукований посередині рядка з великої літери. Посередині рядка над заголовком з великої літери повинно бути надруковано слово "Додаток" і велика літера, що позначає додаток.

Якщо додаток (додатки) оформлюється як окрема частина наукової роботи, то він повинен мати титульну сторінку.

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки. Наприклад: додаток А, додаток Б тощо. Один додаток позначається "дод. А". Додатки повинні мати спільну з роботою наскрізну нумерацію сторінок.

За необхідності текст додатків може поділятися на розділи, підрозділи, пункти і підпункти, які слід нумерувати в межах кожного додатку відповідно до вимог стандарту. У такому разі перед кожним номером ставиться позначення додатка (літеру) і крапку, наприклад: А. 2 - другий розділ додатка А; В. 3.1 - підрозділ 3.1 додатка В; Д. 4.1.2 - пункт 4.1.2 додатка Д; З. 1.3.3.4 - підпункт 1.3.3.4 додатка З.

Ілюстрації, таблиці, формули та рівняння, що є в тексті додатка, слід нумерувати в межах кожного додатка. Наприклад: рисунок В.3 - третій рисунок додатка В; таблиця А.2 - друга таблиця додатка А; формула (А.1) - перша формула додатка А. Якщо в додатку одна ілюстрація, одна таблиця, одна формула, одне рівняння, їх нумерують так: рисунок А.1, таблиця А.1, формула В.1.

Джерела, які здобувач вищої освіти цитує лише в додатках, розглядають незалежно від процитованих в основній частині наукової роботи і перелічується наприкінці кожного додатка у списку використаної літератури.

Форма цитування, правила складання списку використаної літератури і виносков повинні бути аналогічними прийнятим в основній частині бакалаврської роботи. Перед номером цитати і відповідним номером у списку використаної літератури і у виносках ставлять позначення додатка.

Якщо в бакалаврській роботі як додаток використовується документ, що має самостійне значення і оформлюється згідно з вимогами до документа цього виду, його копію вміщують у роботі без змін в оригіналі. Перед копією документа вміщують аркуш, на якому посередині друкують слово "ДОДАТОК" і назву додатку (за наявності), праворуч у верхньому куті аркуша проставляють порядковий номер сторінки. Сторінки копії документа нумерують, продовжуючи

наскрізну нумерацію сторінок бакалаврської роботи (нумерацію сторінок документа залишають).

Здобувач вищої освіти оформлює обкладинку (сторінки 3 і 1) згідно з вимогами стандарту з бібліотечної та видавничої справи.

Крім обов'язкових елементів, дипломна (бакалаврська) робота може включати як додатки витяги з нормативних актів, копи документів, зразки анкет, за якими виконувалось узагальнення практики, дані соціологічних досліджень, таблиці, схеми тощо.

Порядок оформлення списку переліку посилань (використаних джерел)

Перелік використаних джерел будують у порядку появи посилань у тексті або в алфавітному порядку. Перелік посилань подається наприкінці статті в порядку згадування джерел та має бути оформлений відповідно до існуючих стандартів бібліографічного опису (див.: розроблений в 2015 році Національний стандарт України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання»).

5. КЕРІВНИЦТВО НАПИСАННЯМ БАКАЛАВРСЬКИХ РОБІТ

Керівництво бакалаврською науковою роботою здійснюється з метою надання здобувачеві вищої освіти необхідної допомоги у процесі її написання, а також здійснення контролю за дотриманням вимог, які висуваються до наукової роботи у вищих навчальних закладах. Науковий керівник бакалаврської роботи призначається завідувачем кафедри і затверджується наказом декана факультету. Він керує підготовкою наукової роботи, формує разом із здобувач вищої освіти план і завдання, список необхідної літератури, надає допомогу в розробці календарного графіку виконання досліджень на весь час написання роботи.

До основних належать такі форми керівництва:

- попередні консультації;
- погодження плану наукової роботи;
- поточні консультації;
- перевірка наукової роботи;
- написання відгуку на роботу;
- консультація з питань захисту бакалаврської наукової роботи.

Науковий керівник несе відповідальність за стан виконання та оформлення бакалаврських наукових робіт.

Попередні консультації

Попередні консультації, зокрема, включають:

- загальну консультацію щодо основних вимог до бакалаврської роботи на відповідній кафедрі інституту (форма виконання, обсяг, терміни написання, особливості змісту окремих розділів тощо);
- поради щодо бібліографії (необхідний обсяг нормативного матеріалу, основні монографічні роботи, теми, останні публікації в періодиці, зарубіжні джерела, методика складання списку літератури тощо);

- рекомендації щодо використання у бакалаврській роботі матеріалів практики (насамперед неопублікованих) та інших матеріалів ілюстративного характеру.

У результаті попередніх консультацій здобувач вищої освіти має одержати чіткі та конкретні орієнтири щодо того, що таке курсова (дипломна, бакалаврська) робота і що він має зробити на початковому етапі її написання.

Погодження плану наукової роботи і визначення індивідуального завдання

Як правило, ця форма керівництва бакалаврською роботою передбачає:

- рекомендації здобувач вищої освіти у щодо опрацювання джерел, необхідних для складання плану бакалаврської роботи;
- ознайомлення з запропонованим здобувач вищої освіти ом планом наукової роботи;
- оцінка змісту запропонованого плану;
- у разі потреби - формулювання конкретних зауважень і пропозицій щодо плану та їх обговорення із здобувач вищої освіти ом.

У результаті на цьому етапі повинен бути вироблений і узгоджений основний варіант (іноді на основі кількох варіантів) плану наукової роботи. Згідно з планом роботи керівник окреслює здобувачеві вищої освіти індивідуальні завдання.

Поточні консультації

Поточні консультації можуть проводитися з окремих питань:

- узагальнення результатів експерименту та опрацювання матеріалів дослідження;
- уточнення позиції здобувач вищої освіти а щодо висвітлення спірних питань;
- використання отриманих статистичних даних, досвіду практичної роботи центрів соціальної допомоги та соціальних служб для молоді тощо;
- формулювання пропозицій щодо вдосконалення соціальної роботи з конкретного напрямку дослідження, розробки, рекомендації практичного характеру та ін.

У результаті поточних консультацій здобувач вищої освіти має отримати від керівника конкретну допомогу у вирішенні питань, які з'являються у нього в процесі створення першого варіанту наукової роботи.

Перевірка бакалаврської наукової роботи

За домовленістю між керівником і здобувач вищої освіти ом перевірка наукової роботи може відбуватися поетапно (перевірка окремих розділів параграфів), що проводиться у процесі її написання, або перевірка першого варіанту загалом.

Після перевірки керівник дає загальну оцінку напрацьованого матеріалу:

- якою мірою поданий матеріал відповідає вимогам до курсової (дипломної, бакалаврської) роботи;
- робить зауваження, які здобувач вищої освіти обов'язково має врахувати при доопрацюванні (здобувач вищої освіти може відстоювати свою позицію аргументуючи її).

Якщо здобувач вищої освіти відмовляється враховувати вмотивовані зауваження чи рекомендації керівника наукової роботи, останній попереджає здобувача вищої освіти про те, які наслідки на його думку, це матиме: негативний відгук, негативна рецензія, зниження оцінки за наукову роботу під час її захисту тощо.

Остаточне рішення про допуск роботи до захисту на ЕК приймається після попереднього захисту на засіданні кафедри та участі здобувача вищої освіти у науковій конференції.

Написання відгуку на бакалаврську роботу

Після подання здобувачем вищої освіти остаточного варіанту бакалаврської роботи керівник пише офіційний відгук на роботу. Зміст відгуку залежить від конкретних висновків, які керівник зробив після перевірки остаточного варіанта бакалаврської роботи.

Якщо поданий варіант, на думку керівника, повністю відповідає вимогам, які ставляться до бакалаврської роботи, він у загальній формі відзначає це у відгуку і робить висновок щодо можливості допущення роботи до захисту.

Якщо поданий варіант, на думку керівника, в основному відповідає вимогам до бакалаврської роботи, він зазначає це у відгуку. Водночас керівник може навести конкретні недоліки поданого варіанту роботи, а також вказати, які його зауваження не були враховані здобувачем вищої освіти. Наприкінці відгуку керівник робить висновок щодо можливості допущення поданого варіанта бакалаврської роботи до захисту в ЕК.

Якщо поданий варіант, на думку керівника, загалом не відповідає вимогам до бакалаврської роботи, він зазначає це у відгуку. Водночас керівник зобов'язаний навести найістотніші недоліки поданого варіанта, а також вказати, які його зауваження не були враховані здобувачем вищої освіти. Наприкінці відгуку керівник робить висновок щодо неможливості допуску поданого варіанту бакалаврської роботи до захисту.

Наявність відгуку на дипломну роботу є необхідним для прийняття рішення завідувачем кафедри про її допущення чи недопущення до захисту в ЕК.

Рецензія на бакалаврську роботу

Кожна завершена бакалаврська робота направляється відповідною кафедрою на зовнішню рецензію. До рецензування залучаються провідні фахівці-практики у сфері правоохоронної діяльності, а також наукові та науково-педагогічні працівники науково-дослідних установ. Рецензент визначається завідувачем кафедри за умови, що коло наукових та фахових інтересів рецензента відповідає тематиці роботи. Рецензія має бути підписана та завірена організацією, в якій працює рецензент. У рецензії має бути визначена актуальність обраної теми, практична значущість виконаної бакалаврської роботи, дана характеристика щодо розкриття теми роботи, відповідність її змісту до завдання. Рецензент робить висновок щодо використання в роботі сучасних методів дослідження, методичних підходів розроблених здобувачем вищої освіти до вдосконалення діяльності організації, яка була об'єктом дослідження.

У рецензії дається загальна оцінка бакалаврської роботи (оформлення, стиль, грамотність викладання). За бажанням рецензент може висловити зауваження та думку про оцінку роботи (відмінно, добре, задовільно, незадовільно), робить висновок щодо можливості допущення її захисту перед ЕК.

6. ПЕРЕВІРКА БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ НА ПЛАГІАТ

Перевірка на плагіат кваліфікаційних робіт здобувачі вищої освіти здійснюється відповідно до Порядку проведення перевірки кваліфікаційних робіт та індивідуальних завдань здобувачів вищої освіти на плагіат в Національному університеті “Чернігівська політехніка”, затвердженим наказом ректора від 30 листопада 2020 р. № 100, а саме:

- самим автором та керівником ВКР на всіх етапах підготовки роботи;
- Інформаційний центр запобігання та виявлення плагіату (далі - ІЦЗВП) в разі необхідності проведення контрольної перевірки;
- комісією з питань академічної доброчесності Університету в разі подання апеляційної скарги автора на результати попередньої контрольної перевірки.

Автор та керівник ВКР в процесі підготовки роботи можуть використовувати будь-які програмо-технічні засоби.

Рекомендуються до використання програми Anti-Plagiarism на базі ІЦЗВП або «eTXT Антиплагіат», «Advego plagiatus», які знаходяться у відкритому доступі в мережі Інтернет.

Особливості проведення перевірки на плагіат кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти, допустимий рівень унікальності тексту, а також строки і порядок подання робіт на кафедру та до екзаменаційних комісій конкретизуються у методичних рекомендаціях, що затверджуються випусковими кафедрами з урахуванням вимог цього Порядку, інших затверджених в Університеті нормативних актів, чинного законодавства України та з урахуванням специфіки галузі знань.

На підставі розгляду ВКР та перевірки будь-якими програмно-технічними засобами керівник ВКР може підготувати довідку про відсутність порушення академічної доброчесності у ВКР (*Додаток К*). В такому випадку довідки реєструються кафедрою.

У разі, якщо керівник ВКР не в змозі самостійно визначити наявність чи відсутність плагіату у ВКР та підготувати відповідну довідку, він подає службову записку на ім'я завідувача випускової кафедри про необхідність проведення перевірки роботи Інформаційним центром запобігання та виявлення плагіату. Завідувач випускової кафедри також з власної ініціативи може подати окремі роботи на перевірку до ІЦЗВП. За результатами перевірки ІЦЗВП складають акт, в якому, на основі звіту про технічну перевірку (звіту подібності), визначається рівень плагіату та унікальності тексту (*Додаток Л*). Акт та звіт передається завідувачу відповідної випускової кафедри для прийняття рішення про допуск, доопрацювання та повторну перевірку або не допуск ЗВО до захисту ВКР, а копії документів – здобувачу вищої освіти – автору роботи.

Перевірка кваліфікаційних роботах здобувачів вищої освіти здійснюється ІЦЗВП з застосуванням програмного забезпечення StrikePlagiarizm (ІЗ StrikePlagiarizm) компанії Plagiat.pl.

При перевірці кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти з використанням програмного забезпечення StrikePlagiarizm (ІЗ StrikePlagiarizm) компанії Plagiat.pl. використовуються Коефіцієнт подібності 1(КП1), Коефіцієнт подібності 2 (КП2) та DLA(КП DLA), які визначають:

- рівень запозичень в документах, тобто на скільки словосполучення, з яких складається документ, ідентичні словосполученням, знайденим системою в контенті мережі Інтернет;

- співвідношення кількості виділених слів до загальної кількості слів у документі;

- значення коефіцієнта подібності (КП1) визначає яка частина документів містить фразу 5 слів або більше, знайдену системою в базі даних Університету, базі даних інтернет-ресурсів;

- значення коефіцієнта подібності (КП2) визначає яка частина документів містить фразу з 25 слів або більше знайдених в базі даних Університету, базі даних інтернет-ресурсів та є більш ефективним, так як знайдене довге словосполучення майже завжди вказує на цитату або плагіат;

- значення коефіцієнту подібності DLA (КП DLA) вказує відсоток аналізованого документа, який формується виключно з фраз 8 або більше слів, які знаходяться в Базі даних правових актів. 2.7.2. В перевіреному тексті відсутній плагіат для кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти, якщо коефіцієнти подібності (КП1) не перевищує 25 %, коефіцієнт подібності (КП2) не перевищує 15 %, DLA(КП DLA) не перевищує 10%.

У разі незгоди з результатами перевірки ІЦЗВП автор роботи протягом трьох календарних днів може подати апеляцію до Комісії з питань академічної доброчесності Університету. Комісія з питань академічної доброчесності протягом п'яти календарних днів звертається до завідувача випускової кафедри з проханням надати відповідний електронний варіант ВКР, проводить контрольну перевірку роботи і складає висновок, що оформляється протоколом та передається завідувачу кафедри. Зазначені висновки носять рекомендаційний характер, подаються ректору для подальшого вирішення щодо вибору відповідних заходів морального, дисциплінарного чи адміністративного характеру.

Довідка про відсутність порушення академічної доброчесності у ВКР (Додаток К), акт перевірки ІЦЗВП (Додаток Л) та (або) висновок комісії з питань академічної доброчесності передається до архіву Університету разом з випускною кваліфікаційною роботою. Електронний варіант ВКР передається до наукової бібліотеки для розміщення в електронному архіві Університету.

6. ЗАХИСТ БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ

Бакалаврську роботу разом з демонстраційним матеріалом, відзивом наукового керівника і зовнішньою рецензією подають на кафедру за графіком її виконання. Після ознайомлення із змістом і оформленням роботи кафедра організовує

попередній захист роботи, вирішує питання про допуск до захисту перед екзаменаційною комісією і направлення на зовнішню рецензію.

До захисту бакалаврських робіт допускаються здобувачі вищої освіти, які виконали всі вимоги навчального плану та освітньо-професійної програми «Правоохоронна діяльність».

Для захисту випускної кваліфікаційної роботи у ЕК подають:

- виконану випускну кваліфікаційну роботу магістра;
- письмовий відгук наукового керівника;
- письмову зовнішню рецензію на роботу;
- диск з комп'ютерним варіантом бакалаврської роботи у форматі Word 97, Word 2003 або Word XP

Робота подається у двох друкованих примірниках у твердих палітурках з підписом здобувача вищої освіти, наукового керівника. До ЕК можуть подаватися й інші матеріали, що характеризують наукову та практичну цінність виконаної бакалаврської роботи: друковані статті за темою роботи; документи, що вказують на практичне застосування роботи; макети, зразки матеріалів тощо.

Бакалаврська робота до захисту не допускається, якщо:

- робота не відповідає вимогам означених методичних рекомендацій;
- робота написана на тему, яка своєчасно не була затвердженою;
- робота виконана не самостійно;
- структура роботи не відповідає методичним вимогам;
- зміст роботи не розкриває її теми;
- робота недбало оформлена;
- відсутній відгук наукового керівника;
- відсутні зовнішня рецензія.

Захист бакалаврських робіт проводиться на відкритому засіданні ЕК при обов'язковій присутності Голови комісії або його заступника.

Захист бакалаврської роботи складається з таких частин:

- виступ здобувач вищої освіти а;
- відповіді на поставлені запитання;

У процесі виступу здобувача вищої освіти рекомендується використовувати заздалегідь підготовлені мультимедійні презентації.

Підготовка до захисту бакалаврської роботи полягає у виготовленні засобів для унаочнення основних результатів досліджень і готуванні доповіді виступу.

Вимоги до презентації

Презентація виступу на захисті бакалаврської роботи зазвичай не повинна перевищувати 20 слайдів, але краще вкласти матеріал у 15-16 слайдів (максимум 2 слайди на хвилину промови). Тло слайдів презентації бажано обрати одне для всієї презентації. Можна скористатися шаблонами, які містить програма. Бажано, щоб кольори схем, діаграм, малюнків були яскравішими за тло, а отже краще використовувати світле тло з невеликою кількістю декоративних елементів. Ефекти анімації мають допомагати сприйманню інформації, а не бути самоціллю і не відволікати увагу слухачів від змісту презентації. Бажано не використовувати

складних прописних шрифтів, розмір шрифтів має бути не менше, ніж 20-22 pt. В одному слайді доцільно вміщувати не більше, ніж 12-15 строчок тексту.

Презентація виступу повинна містити:

- короткий теоретичний вступ (вказати хто займався досліджуваною проблемою і які підходи вироблені) (1-2 слайди);
- мета (1 слайд)
- гіпотези дослідження (на розсуд керівника) (1 слайд);
- методи та методика дослідження (1 слайд);
- опис змінних і сталих (1-2 слайди);
- опис результатів дослідження (10-12 слайдів);
- висновки та рекомендації (1-2 слайди).

Рекомендуємо звернути увагу на типові помилки, які виникають під час підготовки :

- забагато матеріалу на слайді;
- забагато слайдів;
- дуже швидко йдуть слайди;
- малий шрифт;
- надмірне “декорування”;
- тло слайду (шаблон) зливається з текстом або надміру яскравий, відволікає увагу;
- невиправдане використання ефектів анімації;
- виступаючий говорить до екрану.

Здобувач вищої освіти готує тези виступу чи повний його текст, як правило, заздалегідь. Для захисту кваліфікаційної роботи здобувачеві вищої освіти надається 8–10 хвилин. Текст виступу включає:

- обґрунтування актуальності вибраної теми наукової роботи;
- визначення категоріального апарата дослідження;
- висвітлення найважливіших теоретичних і практичних проблем з теми роботи, визначення власної позиції щодо спірних питань;
- конкретні висновки, пропозиції та рекомендації щодо вдосконалення соціальної та соціально-педагогічної роботи з клієнтами, поліпшення практики соціальної допомоги, подальших наукових досліджень з теми роботи тощо.

Текст бакалаврської роботи та виступ здобувача вищої освіти є підставою для попередніх висновків членів ЕК щодо оцінки наукової роботи, сумлінності та самостійності здобувача вищої освіти в роботі над обраною темою дослідження.

Звітними документами про захист випускних кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти є: виконана випускна кваліфікаційна робота; письмовий відгук наукового керівника; довідка про відсутність у роботі плагіату, письмова рецензія на випускну роботу; протокол засідання ЕКу.

Запитання та відповіді

Після виступу здобувач вищої освіти має відповідати на запитання, які можуть бути поставлені йому присутніми. Ставити питання мають право голова

(головуючий на засіданні) та члени ЕК, а з дозволу голови (головуючого на засіданні) ЕК й інші присутні особи. Запитання повинні стосуватися змісту чи форми бакалаврської роботи, а також окремих положень, сформульованих здобувач вищої освіти ом під час його виступу на засіданні ЕК.

Відповіді на питання мають бути короткими, аргументованими, чіткими та конкретними. Вони повинні показати рівень загальної соціально-педагогічної грамотності здобувач вищої освіти а і рівень його підготовки за обраною спеціалізацією. Відповіді здобувач вищої освіти а під час захисту наукової роботи сприяють поглибленню висновків, які роблять члени ЕК після виступу здобувач вищої освіти а.

7. КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ БАКАЛАВРСЬКОЇ РОБОТИ

Кожний член ЕК самостійно приймає рішення щодо оцінки бакалаврської наукової роботи з урахуванням як особистого ознайомлення, так і з огляду на якість її захисту, і на закритому засіданні ці оцінки повідомляється іншим членам ЕК. Рішення щодо остаточної оцінки приймається після обговорення членами ЕК. Кожний член ЕК у разі незгоди з остаточною оцінкою має право на окрему думку, яку він може записати у протоколі ЕК.

Підсумкову, диференційовану за чотирибальною шкалою, оцінку наукової роботи оголошує голова ЕК у присутності здобувачів вищої освіти.

У разі отримання незадовільної оцінки здобувач вищої освіти може з дозволу адміністрації Інституту (факультету) захистити її протягом трьох днів під час роботи ЕК. В разі незгоди з боку здобувач вищої освіти а, він вважається відрахованим як такий, що не виконав навчальну програму за фахом підготовки зі спеціальності.

Критерії оцінювання бакалаврських робіт за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність», освітньо-професійною програмою «Правоохоронна діяльність»:

оцінка „відмінно” бакалаврська робота є бездоганною за змістом і оформленням; доповідь на захисті є логічною, змістовною, проголошена вільно і переконливо, зі знанням всіх аспектів теми; відповіді правильні; робота повністю відповідає встановленим вимогам; відгуки та рецензії позитивні;

оцінка „добре” – тема роботи практично розкрита, але мають місце недоліки непринципового характеру: в теоретичній частині дещо поверхово проаналізовані літературні джерела; недостатньо використані інформаційні матеріали; є окремі зауваження рецензента, але в цілому рецензія і відгуки позитивні; доповідь логічна, викладена вільно, відповіді на запитання членів ДЕК в основному правильні; робота оформлена згідно з вимогами;

оцінка „задовільно” – тема роботи в основному розкрита, але мають місце недоліки змістовного характеру: нечітко сформульована мета дослідження; суттєво обмежений аналіз наукової полеміки з означеної проблеми; в аналітичній частині є надлишок елементів описовості; добір інформаційних матеріалів (таблиці, схеми, графіки) не завжди обґрунтований; рекомендації і пропозиції завершального розділу

обґрунтовано непереконливо; рецензія та відгуки містять суттєві зауваження; не всі відповіді на запитання членів ДЕК правильні чи недостатньо повні; є зауваження щодо оформлення роботи;

оцінка „незадовільно” – сформульована мета дослідження не розкрита у роботі; відсутній логічний зв'язок між розділами; відсутній критичний огляд сучасних літературних джерел; аналіз зроблено поверхово, переважає описовість; відсутній докладний аналіз проблем соціального регулювання досліджуваних суспільних відносин; відсутні особисті висновки та пропозиції автора; робота не відповідає спеціальності „соціальна робота”; є суттєві недоліки в оформленні роботи; ілюстрації до захисту відсутні; доповідь прочитана за текстом, відповіді на запитання неточні і неповні.

Узагальнені критерії оцінювання за шкалою ESTC

Критерії оцінювання роботи	Рейтинговий бал за глобальною шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
<ul style="list-style-type: none"> • Роботу виконано самостійно, зміст повністю відповідає назві, поставленій меті і завданням; • робота оформлена з дотриманням усіх вимог і написана грамотно; • роботу захищено на «відмінно». 	90-100	A	відмінно
<ul style="list-style-type: none"> • Роботу виконано самостійно, зміст загалом відповідає назві, завдання виконані, мети досягнуто; • робота оформлена з дотриманням усіх вимог і написана грамотно; • роботу захищено на «добре». 	82-89	B	добре
<ul style="list-style-type: none"> • Роботу виконано самостійно, зміст загалом відповідає назві, завдання у цілому виконані, мети досягнуто; • в оформленні роботи є незначні недоліки, зокрема мовні; • роботу захищено на «добре». 	75-81	C	
<ul style="list-style-type: none"> • Роботу виконано самостійно, але зміст розкрито недостатньо, завдання виконано частково, що позначалося на повноті досягнення мети; • недостатня кількість бібліографічних джерел; • в оформленні роботи є недоліки, мовні помилки; • роботу захищено на «задовільно». 	66-74	D	задовільно
<ul style="list-style-type: none"> • Роботу виконано в основному самостійно, але зміст розкрито недостатньо, завдання виконано не повністю, мети досягнуто лише частково; • недостатня кількість і застарілість бібліографічних джерел; • в оформленні роботи є недоліки, мовні помилки, істотні порушення вимог до 	60-65	E	

наукового стилю; • роботу захищено на «задовільно».			
• Роботу списано або зміст не розкрито, здобувач вищої освіти не вміє користуватися науковим апаратом; • недостатня кількість і застарілість бібліографічних джерел; • роботу виконано без дотримання формальних вимог, велика кількість мовних помилок; • роботу захищено на «незадовільно».	0-59	F-FX	незадовільно

Деталізовані критерії оцінювання

При оцінюванні захисту бакалаврської роботи екзаменаційна комісія бере до уваги такі фактори:

- якість бакалаврської роботи в цілому (її творчий характер, вміння автора аналізувати теоретичний матеріал, обґрунтованість сформульованих практичних рекомендацій);
- самостійність у розробці проблеми;
- якість оформлення бакалаврської роботи (стиль викладу, грамотність, бібліографія, ілюстративний матеріал);
- рівень виступу здобувача вищої освіти (чіткість у формулюванні актуальності, мети і завдань роботи, вміння зробити правильні висновки, культура мовлення);
- відгук керівника і оцінку роботи рецензента.

За результатами захисту бакалаврської роботи виставляється оцінка відповідно до нижченаведених критеріїв.

Критерії оцінки бакалаврських робіт	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS
<ul style="list-style-type: none"> • робота написана самостійно, зміст повністю відповідає назві, поставленій меті та завданням; • правильно визначено і оформлено науковий апарат дослідження; • зроблено глибокий і всебічний аналіз наукових джерел; • авторські висновки зроблено на високому рівні узагальнення; • якісно виконано експериментальне дослідження; підготовлені практичні рекомендації • / навчально-методичні матеріали; • робота оформлена з дотриманням усіх вимог і написана грамотно; • робота подана на кафедру вчасно; • рецензент оцінив роботу на оцінку «відмінно» (А); • захист роботи відбувся на «відмінно». 	відмінно	А 90-100 балів
• робота написана самостійно, зміст відповідає назві,	добре	В

<p>завдання виконані і мета досягнута;</p> <ul style="list-style-type: none"> • правильно визначено і оформлено науковий апарат дослідження; • зроблено глибокий аналіз наукових джерел; • авторські висновки зроблено на недостатньо високому рівні узагальнення; • не всі дослідницькі завдання експериментального дослідження виконано, але підготовлено необхідні практичні рекомендації / навчально-методичні матеріали; • робота оформлена з дотриманням усіх вимог і написана грамотно; • робота подана на кафедру вчасно; • рецензент оцінив роботу на оцінку «добре» (В чи С); • захист роботи відбувся на «добре». 		82-89 балів
<ul style="list-style-type: none"> • робота написана самостійно, зміст відповідає назві, завдання виконані і мета досягнута; • правильно визначено і оформлено науковий апарат дослідження; • зроблено глибокий аналіз наукових джерел; • авторські висновки зроблено на недостатньо високому рівні узагальнення; • в оформленні роботи є окремі недоліки, у тому числі мовні; • не всі дослідницькі завдання експериментального дослідження виконано, практичні рекомендації / навчально-методичні матеріали розроблені не в повному обсязі; • робота подана на кафедру вчасно; • рецензент оцінив роботу на оцінку «добре» (С); • захист роботи відбувся на «добре». 	добре	С 75-81 бал
<ul style="list-style-type: none"> • робота написана самостійно, зміст розкрито недостатньо, завдання виконані не повністю, що позначилося на повноті досягнення мети; • аналіз наукових джерел не повною мірою відбиває сучасний стан наукової розробки досліджуваної проблеми; • авторські висновки зроблено на недостатньо високому рівні узагальнення; • експериментальна робота носить фрагментарний характер; представлені лише окремі практичні рекомендації/ навчально-методичні матеріали; • в оформленні роботи є недоліки; недостатня кількість бібліографічних джерел; є мовні помилки; • рецензент оцінив роботу на оцінку «задовільно» (D чи E); • захист роботи відбувся на «задовільно». 	задовільно	D 66-74 бали

<ul style="list-style-type: none"> • робота написана в основному самостійно, зміст розкрито недостатньо, завдання виконані не повністю, що позначилося на повноті досягнення мети; • аналіз наукових джерел не повною мірою відбиває сучасний стан наукової розробки досліджуваної проблеми; застаріла і недостатня бібліографія; • авторські висновки зроблено на невисокому рівні узагальнення; • експериментальна робота носить фрагментарний характер; практичні рекомендації/ навчально-методичні матеріали відсутні або не відповідають змісту; • в оформленні роботи є недоліки; суттєві порушення мовного режиму; • рецензент оцінив роботу на оцінку «задовільно» (E); • захист роботи відбувся на «задовільно». 	задовільно	E 60-65 балів
<ul style="list-style-type: none"> • робота списана або зміст не розкритий; здобувач вищої освіти не вміє користуватися науковим апаратом; • робота оформлена без дотримання вимог; велика кількість мовних помилок; • робота подана на кафедру після встановленого терміну; • рецензент оцінив роботу на оцінку «незадовільно» (FX); • захист роботи відбувся на «незадовільно». 	незадовільно	F- FX 0 -59 балів

8. ТИПОВІ ПОМИЛКИ, ЯКІ ДОПУСКАЮТЬ ЗДОБУВАЧ ВИЩОЇ ОСВІТИ І ПРИ НАПИСАННІ ТА ОФОРМЛЕННІ БАКАЛАВРСЬКИХ РОБІТ

Рекомендуємо звернути увагу на типові помилки, що трапляються в написанні та оформленні бакалаврської роботи з метою їх уникнення.

1. Зміст роботи не відповідає плану бакалаврської роботи або не розкриває тему повністю чи в її основній частині.

2. Сформульовані розділи (підрозділи чи параграфи) не відбивають реальну проблемну ситуацію, стан об'єкта.

3. Мета дослідження не пов'язана з проблемою, сформульована абстрактно і не відображає специфіки об'єкта та предмета дослідження.

4. Автор не проявив самостійності, робота є компіляцією або навіть плагіатом.

5. Не зроблено глибокого і всебічного аналізу сучасних офіційних і нормативних документів, нової наукової літератури за останні 5-10 років з теми дослідження.

6. Аналітичний огляд вітчизняних і зарубіжних публікацій з означеної теми роботи має форму анотованого списку і не відображає рівня досліджуваності проблеми.

7. Не розкрито зміст та організацію особистого експериментального дослідження (його суть, тривалість, місце виконання кількість обстежуваних, їх характеристики), поверхово висвітлено стан практичної проблематики.

8. Кінцевий результат не відповідає меті дослідження або висновки не відповідають поставленим завданням.

9. У роботі немає посилань на першоджерела або вказані не ті, з яких використано матеріал.

10. Бібліографічний опис джерел у списку використаної літератури наведено довільно, без дотримання вимог державного стандарту.

11. Як ілюстративний матеріал використано таблиці, діаграми, схеми, запозичені не з першоджерел, а з підручника, навчального посібника, монографії або наукової статті.

12. Обсяг та оформлення роботи не відповідають вимогам, робота виконана неохайно, з помилками.

9. ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ВИПУСКНИХ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ (БАКАЛАВРСЬКИХ) РОБІТ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 262 «ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ», ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЮ ПРОГРАМОЮ «ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ»

1. Адміністративно-правовий статус Національної поліції в Україні
2. Правовий статус підрозділів Головного управління Національної поліції в Чернігівській області
3. Амністія: проблеми застосування (на підставі матеріалів судової практики судів Північного регіону України).
4. Верховна Рада України як гарант дотриманням законності діяльності правоохоронних органів
5. Віктимність неповнолітніх та її запобігання.
6. Віктимологічна профілактика насильницьких кримінальних правопорушень підрозділами Національної поліції
7. Геронтологічна злочинність: кримінологічна характеристика та запобігання.
8. Громадський контроль за здійсненням правоохоронної діяльності
9. Детективна діяльність в зарубіжних країнах
10. Докази в кримінальному провадженні: поняття та юридичні властивості.
11. Допустимість доказів у кримінальному провадженні: проблеми теорії та практики.

12. Досудове розслідування як початковий етап у кримінальному провадженні.
13. Дотримання процесуальної форми суб'єктами доказування у кримінальному провадженні.
14. Забезпечення права людини у правоохоронній діяльності
15. Забезпечення права на повагу до гідності особи у правоохоронній діяльності
16. Забезпечення правоохоронними органами прав і свобод людини та громадянина
17. Забезпечення принципу верховенства права у правоохоронній діяльності
18. Забезпечення принципу поваги до приватного і сімейного життя у правоохоронній діяльності
19. Забезпечення принципу свободи та особистої недоторканності у правоохоронній діяльності в Україні.
20. Заборона катувань як принцип правоохоронної діяльності
21. Загальна характеристика кримінально-процесуальної діяльності слідчого.
22. Загальна характеристика міжнародних стандартів щодо забезпечення прав людини у правоохоронній діяльності
23. Запобігання підрозділами Національної поліції обігу наркотичних засобів в Україні
24. Запобігання підрозділами Національної поліції прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою
25. Захист права дитини у правоохоронній діяльності
26. Збирання та дослідження електронних документів при розслідуванні кримінальних правопорушень у сфері податкових правовідносин.
27. Конституційно-правові засади діяльності правоохоронних органів
28. Криміналістична трасологія.
29. Криміналістична характеристика кримінальних правопорушень в сфері економіки.
30. Криміналістична характеристика контрабанди (за матеріалами слідчо-судової практики органів досудового розслідування та судів Північного регіону України).
31. Криміналістичне дослідження рукописного письма: предмет і завдання.
32. Криміналістичні версії
33. Кримінальна відповідальність за бандитизм.
34. Кримінальна відповідальність за викрадення людини
35. Кримінальна відповідальність за злочини працівників правоохоронних органів
36. Кримінальна відповідальність за злочини у сфері службової діяльності.
37. Кримінальна відповідальність за перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу
38. Кримінальна відповідальність за таємне викрадення чужого майна, вчинене у співучасті.

39. Кримінальна відповідальність за торгівлю людьми (за матеріалами слідчо-судової практики органів досудового розслідування та судів Північного регіону України).
40. Кримінальна відповідальність як самостійний інститут кримінального права.
41. Кримінальне процесуальне доказування як різновид пізнавальної діяльності.
42. Кримінально - правова характеристика шахрайства
43. Кримінально-виконавчі засади запобігання злочинам серед жінок, засуджених до позбавлення волі на певний строк.
44. Кримінально-правова охорона честі та гідності особи.
45. Кримінально-правова характеристика бандитизму.
46. Кримінально-правова характеристика вбивства через необережність.
47. Кримінально-правова характеристика грабежу
48. Кримінально-правова характеристика контрабанди (за матеріалами слідчо-судової практики органів досудового розслідування та судів Північного регіону України).
49. Кримінально-правова характеристика посягання на життя державного чи громадського діяча.
50. Кримінально-правова характеристика посягання на життя працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця (ст. 348 КК України).
51. Кримінально-правова характеристика розбою (за матеріалами слідчо-судової практики органів досудового розслідування та судів Північного регіону України).
52. Кримінально-правові заходи безпеки, заходи реституції і компенсації.
53. Кримінологічна характеристика та запобігання контрабанді наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.
54. Кримінологічна характеристика та запобігання правоохоронними органами хуліганству.
55. Кримінологічна характеристика та запобігання перешкоджанню здійснення виборчого права.
56. Кримінологічна характеристика та запобігання підрозділами Національної поліції вбивствам, що вчинені з корисливих мотивів.
57. Кримінологічна характеристика та запобігання підрозділами Національної поліції кримінальних правопорушень, що вчиняються мігрантами.
58. Кримінологічна характеристика та запобігання підрозділами Національної поліції викраденню, привласненню, вимаганню зброї та вибухових речовин.
59. Кримінологічна характеристика та запобігання порушень правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами.
60. Кримінологічна характеристика та запобігання рецидивній злочинності в Україні.
61. Кримінологічні засади протидії корупції підрозділами Національної поліції в Україні.

62. Легалізація (відмивання) грошових коштів та іншого майна, здобутих злочинним шляхом (проблеми кримінально-правової кваліфікації)
63. Методика розслідування кримінальних правопорушень проти порядку проходження військової служби (ст.ст.407-409 КК України).
64. Методика розслідування кримінальних правопорушень, що передбачають відповідальність за посягання на військове майно (ст.ст. 410-413 КК України).
65. Методика розслідування кримінальних правопорушень, що передбачають відповідальність за розголошення відомостей військового характеру, що становлять державну таємницю.
66. Міжнародний досвід у запобіганні злочинам, що вчиняються транснаціональними організованими угрупованнями.
67. Міжнародно-правові стандарти у галузі запобігання молодіжної злочинності.
68. Місце правоохоронних органів в механізмі захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні
69. Напрями розвитку детективної діяльності в Україні
70. Наукові основи, поняття і принципи криміналістичної ідентифікації.
71. Неповнолітній як суб'єкт відповідальності за кримінальним правом України.
72. Обмеження права на конфіденційність і доступ до інформації у правоохоронній діяльності
73. Обмеження права на свободу та особисту недоторканності у правоохоронній діяльності
74. Органи місцевого самоврядування і їх роль у дотриманні законності в діяльності правоохоронних органів
75. Організаційно-правові аспекти взаємодії слідчого з працівниками оперативних підрозділів у кримінальному провадженні.
76. Організаційно-правові основи системи профілактики кримінальних правопорушень в Україні.
77. Організаційно-тактичні засади використання методів розслідування кримінальних правопорушень
78. Оскарження незаконних дій працівників правоохоронних органів
79. Основні детермінанти порушень прав людини правоохоронними органами та шляхи їх усунення
80. Основні засади доказування у кримінальному провадженні.
81. Основні напрями реформування системи правоохоронних органів України
82. Основні форми та методи діяльності правоохоронних органів України
83. Особливості ведення операції по затриманню злочинців в різних умовах оперативної обстановки.
84. Особливості міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
85. Особливості принципів правоохоронної діяльності у демократичному суспільстві
86. Особливості проведення негласних слідчих (розшукових) під час кримінального провадження

87. Підбір та атестація кадрів підрозділів Національної поліції.
88. Підготовка матеріалів на судово-почеркознавчу експертизу.
89. Помилка у кримінальному праві та її значення
90. Поняття вини як елементу суб'єктивної сторони злочину за кримінальним правом України.
91. Поняття і зміст теорії доказів у кримінальному процесуальному праві.
92. Поняття одиначного злочину, його види.
93. Поняття рецидиву злочину.
94. Поняття та види фактичної помилки, її врахування при кваліфікації.
95. Поняття та підстави кримінально-правової кваліфікації.
96. Попередження злочинності серед неповнолітніх підрозділами Національної поліції
97. Попередження катувань в діяльності правоохоронних органів
98. Попередження та профілактика рецидивної злочинності підрозділами Національної поліції
99. Правове забезпечення взаємодії слідчого з оперативними підрозділами під час кримінального провадження
100. Правові засади діяльності Державного бюро розслідувань в Україні
101. Правові засади діяльності детектива Національного Антикорупційного бюро України
102. Правові засади, організація і тактика контролю за вчиненням злочину.
103. Президент України як гарант дотримання законності в діяльності правоохоронних органів
104. Презумпція невинуватості у кримінальному провадженні.
105. Проблеми адаптації кримінального законодавства України до права Європейського Союзу.
106. Проблеми використання доказів та їх процесуальних джерел в кримінальному провадженні.
107. Проблеми використання доказів у кримінальному провадженні.
108. Проблеми реформування органів прокуратури України.
109. Процесуальний статус потерпілого у кримінальному провадженні.
110. Процесуальний статус прокурора у кримінальному провадженні.
111. Реалізація правоохоронної функції держави
112. Реалізація принципів рівності, толерантності і недискримінації у правоохоронній діяльності
113. Реалізація принципу пропорційності у правоохоронній діяльності
114. Реалізація принципу субсидіарності у правоохоронній діяльності
115. Режим як один з основних засобів виправлення та ресоціалізації засуджених у виправних колоніях України.
116. Розбій як форма викрадення чужого майна: кримінально-правовий аспект.
117. Роль органів прокуратури в координації взаємодії правоохоронних органів України у боротьбі із кримінальними правопорушеннями.
118. Роль підрозділів Національної поліції у боротьбі із злочинністю в Україні та зарубіжних країнах.

119. Роль підрозділів Національної поліції у запобіганні тяжким тілесним ушкодженням, що вчиняються у сімейно-побутовій сфері.
120. Роль суду у забезпеченні законності в діяльності правоохоронних органів, та форми його здійснення
121. Сучасний стан та тенденції розвитку прокуратури України.
122. Тактика первісного етапу розслідування екологічних кримінальних правопорушень.
123. Тактика проведення обшуку.
124. Тактика проведення слідчого експеримента.
125. Тактика розслідування кримінальних правопорушень, вчинених організованими злочинними групами.
126. Теоретико-правові проблеми застосування спеціальної конфіскації за кримінальним законодавством України.
127. Теоретико-правові проблеми звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каяттям.
128. Теорії покарання в науці кримінального права
129. Теорії співучасті у кримінальному праві.
130. Функції у правоохоронній діяльності та їх особливості у демократичному суспільстві

Додаток А

Зразок заяви про затвердження теми бакалаврської роботи

Завідувачу кафедри правоохоронної діяльності
та загальноправових дисциплін

Національного університету «Чернігівська
політехніка»

_____ (прізвище, ім'я, по-батькові)

здобувач вищої освіти а(ки) ____ курсу

_____ (прізвище, ім'я, по-батькові)

Заява

Прошу затвердити тему моєї бакалаврської роботи

_____ і призначити науковим керівником
(посада, науковий ступінь, вчене звання, прізвище й ініціали викладача).

Дата

Підпис

Додаток Б

Завдання до бакалаврської роботи

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЧЕРНІГІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»
Юридичний факультет
Кафедра правоохоронної діяльності та загальноправових дисциплін

Допущено до захисту

Завідувач кафедри

" ____ " _____ 201__р.

**ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ НА ВИПУСКНУ КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ
ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ**

Іванов Іван Іванович

Тема роботи:

Кримінально-правова характеристика бандитизму

Тему затверджено наказом ректора

від " ____ " _____ 201__р. № _____

1. Вхідні дані до роботи _____

2. Зміст роботи _____

Календарний план

№	Назва етапів роботи	Термін виконання	Примітки
1.	Розділ 1. (Зазначаєте назву)	до 01.11.2019р.	
2.	Розділ 2. (Зазначаєте назву)	до 20.11.2019 р.	
3.	Розділ 3. (Зазначаєте назву)	до 15.12.2019 р.	
4.	Подання випускної кваліфікаційної роботи на кафедру для проведення попереднього захисту	до 31.12.2019 р.	
5.	Доопрацювання випускної кваліфікаційної роботи з урахуванням зауважень наукового керівника	до 10.01.2020 р.	
6.	Перевірка роботи на плагіат	до 15.01.2020 р.	
7.	Рецензування випускної кваліфікаційної роботи	до 22.01.2017 р.	

Завдання підготував:

Керівник _____
(підпис)

Берднік Інна Володимирівна

« ___ » _____ 2020 р.

Завдання одержав:

здобувач вищої освіти _____
(підпис)

Іванов Іван Іванович
(підпис)

« ___ » _____ 2020 р.

Додаток В

Зразок написання титульної сторінки бакалаврської роботи

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЧЕРНІГІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»
Юридичний факультет
Кафедра правоохоронної діяльності та загальноправових дисциплін

Допущено до захисту

Завідувач кафедри

(прізвище, ім'я, по батькові)

" ____ " _____ 202__ р.

ВИПУСКНА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

Кримінально-правова характеристика бандитизму

262 «Правоохоронна діяльність», ОПП «Правоохоронна діяльність»

26 «Цивільна безпека»

Виконавець:

студент гр. ПД-171

Іванов Іван Іванович _____

(підпис)

Керівник:

к.ю.н., доцент, доцент кафедри кримінального права
та правосуддя

Берднік Інна Володимирівна _____

(підпис)

Чернігів 2020

Зворотна сторона титульного аркушу кваліфікаційної роботи

Я, _____, підтверджую, що дана робота є моєю власною письмовою роботою, оформленою з дотриманням цінностей та принципів етики і академічної доброчесності відповідно до Кодексу академічної доброчесності Національного університету «Чернігівська політехніка». Я не використовував/ла жодних джерел, крім процитованих, на які надано посилання в роботі.

Дата

Підпис

Додаток Г
Зразок змісту бакалаврської роботи
ЗМІСТ

АНОТАЦІЯ.....	4
SUMMARY.....	5
ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ.....	6
ВСТУП.....	..7
1 НАЗВА РОЗДІЛУ (ЖИРНИЙ ВЕЛИКИМИ ЛІТЕРАМИ).....	13
1.1 Назва підрозділів.....	13
1.2 Назва підрозділів	18
1.3 Назва підрозділів26
Висновки до розділу 1.....	..34
2 НАЗВА РОЗДІЛУ (ЖИРНИЙ ВЕЛИКИМИ ЛІТЕРАМИ).....	36
2.1 Назва підрозділів	36
2.2 Назва підрозділів.....	46
2.3 Назва підрозділів	54
Висновки до розділу 2.....	63
3 НАЗВА РОЗДІЛУ (ЖИРНИЙ ВЕЛИКИМИ ЛІТЕРАМИ).....	65
3.1 Назва підрозділів	65
3.2 Назва підрозділів.....	74
Висновки до розділу 3.....	87
ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ.....	90
ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ.....	93
ДОДАТКИ.....	96

Додаток Д

Перелік умовних позначень

У тексті бакалаврської роботи можуть застосовуватися загальноприйняті скорочення без внесення їх у перелік умовних позначень. Наприклад:

- при посиланні:
- див. – дивись,
- пор. – порівняй;
- при позначенні цифрами століть і років: ст. – століття, р. – рік, рр. – роки;
- після перерахування в кінці речення: та ін. – та інше, і т. п. – і тому подібне;
- при географічних найменуваннях: м. – місто, мм. – міста, обл. – область;
- при посиланнях: на таблиці – табл. 1.1, малюнок – мал. 2.1, розділ – розд. 1, том – т.

Водночас якщо автор використовує спеціальні скорочення, специфічну термінологію, їх перелік подають як окремий список і розміщують перед “Вступом”. Цей перелік друкується двома колонками. Зліва за абеткою розміщують скорочення, а справа подають їх розшифровку.

У випадку, коли такі скорочення, специфічна термінологія повторюються менше трьох разів, перелік умовних позначень у науковій роботі не складають. Їх розшифровку наводять безпосередньо в тексті при першому згадуванні.

Додаток Ж

Зразок написання вступу до бакалаврської роботи

Актуальність теми. Бандитизм – один із найбільш небезпечних кримінальних правопорушень проти громадської безпеки. Функціонування в Україні банд, метою існування яких є вчинення озброєних нападів на підприємства, установи, організації чи на окремих осіб, загрожує як громадській безпеці в цілому, так і життю, здоров'ю людей, їх власності, перешкоджає нормальній господарській діяльності, що створює стан незахищеності суспільства від злочинних посягань. Усе це зумовлює необхідність вжиття з боку держави ефективних заходів, у тому числі й кримінально-правового характеру, спрямованих на протидію бандитизму.

Стаття 257 Кримінального кодексу (далі – КК) України порівняно з Кримінальним кодексом України 1960 р. текстуальних змін не зазнала. Однак було змінено її місце в системі інститутів Особливої частини нового КК, який відніс цю норму до розділу IX Особливої частини “Злочини проти громадської безпеки”, тоді як раніше її місце було в розділі 1.1. “Інші злочини проти держави” глави 1 “Злочини проти держави”. У новому КК суттєво змінився й інститут співучасті у злочині взагалі і правова регламентація організованих форм співучасті у злочині зокрема, що значно вплинуло на вирішення питань кримінальної відповідальності за бандитизм. З урахуванням названих змін перед теорією кримінального права та практикою застосування кримінального законодавства, що встановлює відповідальність за цей злочин, виникли суттєві складнощі, пов’язані з визначенням його об’єкта, поняття й ознак банди, меж кримінальної відповідальності її учасників та осіб, які, не будучи учасниками банди, брали участь у вчинюваних нею нападах, особливостей об’єктивної й суб’єктивної сторін розглядуваного злочину, його суб’єкта, а також зі встановленням і призначенням покарання за бандитизм. Щодо вирішення зазначених питань у науці кримінального права й судовій практиці єдності думок не існує, що значно знижує можливості держави щодо протидії бандитизму.

У літературі проблеми кримінальної відповідальності за бандитизм досліджувалися в роботах М.І.Бажанова, Ф.Г. Бурчака, Р.Р. Галіакбарова, В.В.Голіни, П.І.Гришаєва, П.Ф.Гришанина, Н.О.Гуторової, М.Д.Дурманова, І.М.Даньшина, Л.М.Демидової, Т.А.Денисової, С.В.Дьякова, В.М.Дрьоміна, В.П.Ємельянова, А.Ф.Зелінського, І.В.Іваненко, М.І.Ковальова, Ю.Г.Козлова, В.С.Комісарова, Г.А.Кригера, Н.Ф.Кузнецової, Є.К.Марчука, М.І.Мельника, В.О.Навроцького, О.С.Никифорова, В.С.Овчинського, В.М.Ошєрова, В.В.Сташиса, В.П.Тихого, П.Ф.Тельнова, А.Н.Трайніна, М.Д. Шаргородського, М.А.Шнейдера, М.І.Хавронюка, Т.Д.Устинової та ін.

Мета й задачі дослідження. Мета дослідження полягає у визначенні об’єктивних і суб’єктивних ознак бандитизму і розробленні на їх основі рекомендацій, спрямованих як на вдосконалення кримінального законодавства, що регламентує відповідальність за даний злочин.

Дана мета зумовлює постановку й необхідність вирішення таких задач:

- 1) з'ясувати соціальну обумовленість, підстави та принципи криміналізації бандитизму;
- 2) визначити родовий та безпосередній об'єкти бандитизму, його місце в системі норм та інститутів кримінального права;
- 3) проаналізувати об'єктивні та суб'єктивні ознаки та суб'єкт бандитизму;
- 4) здійснити дослідження проблем пеналізації бандитизму;
- 5) виявити недоліки норми, що передбачає кримінальну відповідальність за бандитизм, а також практики її застосування та сформулювати пропозиції щодо їх усунення.

Об'єктом дослідження є кримінальна відповідальність за бандитизм.

Предметом дослідження виступає чинне кримінальне законодавство взагалі й те, що передбачає кримінальну відповідальність за бандитизм зокрема, практика його застосування, вітчизняне кримінальне законодавство минулих років, кримінальне законодавство зарубіжних країн, міжнародно-правові документи, система наукових поглядів і розробок стосовно цієї проблеми.

Методи дослідження. Методи дослідження обрано з урахуванням поставлених у роботі мети й завдань дослідження, його об'єкта і предмета. Діалектичний метод дозволив розглянути питання кримінальної відповідальності за бандитизм шляхом вивчення більш загальних категорій кримінального права. Історичний та історико-правовий методи було використано при розгляді історичних витоків і генезису правової норми, що передбачає кримінальну відповідальність за бандитизм, з'ясуванні тенденцій її розвитку; порівняльно-правовий – при порівнянні норм про кримінальну відповідальність за бандитизм законодавства інших країн із кримінальним законодавством України; формально-логічний (догматичний) – для аналізу норми, що встановлює кримінальну відповідальність за бандитизм, з точки зору додержання правил законодавчої техніки при її конструюванні. За допомогою системно-структурного аналізу було показано місце досліджуваної норми КК в інституті відповідальності за бандитизм та її зв'язок з інститутом співучасті у злочині.

Нормативно-теоретичною базою дослідження є Конституція України, кримінальне законодавство України, інші закони України, постанови Кабінету Міністрів України щодо запобігання торгівлі людьми, постанови Пленуму Верховного суду України. У ході дослідження було вивчено та використано законодавство зарубіжних країн, а також наукову літературу з кримінального права, кримінології, історії національного законодавства, теорії держави та права, міжнародного права, цивільного права.

Наукова новизна одержаних результатів. На основі проведеного дослідження сформульовано нові наукові положення, що репрезентують новизну дослідження:

1. Здійснено аналіз підстав і принципів криміналізації бандитизму, по результатам якого доведено, що на сучасному етапі соціально-економічного розвитку України можна констатувати наявність необхідних та достатніх підстав для криміналізації бандитизму, а також її відповідність в цілому виробленим наукою принципам криміналізації суспільно-небезпечних діянь.

2. На підставі проведеного історико-правового та порівняльно-правового дослідження проблем кримінальної відповідальності за бандитизм доведено, що розповсюдженість бандитизму, необхідна для його криміналізації, має місце лише в

часи нестабільності соціально-економічного та політичного стану суспільства. Виходячи з цього автор прогнозує, що за умови стабілізації суспільного життя в Україні в майбутньому можлива декриміналізація бандитизму як окремого, самостійного злочину.

3. Наведено додаткові аргументи на користь того, що банда належить до такої форми співучасті, як вчинення злочину організованою групою осіб, а тому їй притаманні всі ознаки цієї форми співучасті у злочині, а також на неї повністю поширюється регулюючий вплив інституту співучасті у злочині.

4. Наведено додаткові аргументи на користь розширення змісту поняття “озброєність” як ознаки бандитизму. На відміну від пануючої в теорії кримінального права й судовій практиці позиції, озброєність запропоновано розуміти як наявність хоча б у одного з членів групи пристроїв, приладів або інших предметів, конструктивно призначених і технічно придатних для ураження живої чи іншої цілі, й таких, що не мають іншого призначення (господарського, спортивного) за умови усвідомлення учасниками групи наявності зброї та можливості її застосування під час здійснення нападів на підприємства, установи, організації або окремих осіб чи за інших обставин, пов'язаних з існуванням і діяльністю банди.

5. Обґрунтовано, що встановлення за вчинення злочину, передбаченого ст. 257 КК “Бандитизм”, кримінальної відповідальності осіб віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років не відповідає виробленим теорією кримінального права принципам встановлення за вчинення окремих кримінальних правопорушень зниженого віку кримінальної відповідальності. На підставі цього вноситься пропозиція виключити ст. 257 КК з передбаченого ч. 2 ст. 22 КК переліку кримінальних правопорушень, за які підлягають відповідальності особи у віці від чотирнадцяти до шістнадцяти років.

6. Обґрунтовано, що при вирішенні питань пеналізації бандитизму у сучасних умовах соціально-економічного розвитку України мета загального попередження повинна визнаватися першочерговою по стосовно мети спеціального попередження.

7. Наводяться додаткові аргументи на користь підвищення мінімальної межі санкції ст. 257 КК від п'яти до восьми років позбавлення волі.
11. Уперше доведено, що встановлення конфіскації майна в санкції ст. 257 КК не відповідає вимогам щодо встановлення цього виду покарання, визначеним у ч. 2 ст. 59 КК, оскільки наявність корисливого мотиву не є конститутивною ознакою бандитизму. З метою усунення цього недоліку запропоновано передбачити в санкції ст. 257 КК застосування конфіскації майна лише у випадках вчинення таких діянь з корисливих мотивів.

12. Запропоновано нову редакцію ст. 257 КК “Бандитизм”.

Практичне значення одержаних результатів. Теоретичні положення, узагальнення та висновки бакалаврської роботи можуть бути використані: у науково-дослідницькій сфері – як підґрунтя для подальшого розроблення проблеми кримінальної відповідальності за бандитизм; у правотворчості – при опрацюванні пропозицій щодо змін та доповнень до чинного кримінального законодавства України з метою його подальшого вдосконалення; в навчальному процесі – як матеріали при викладенні Особливої частини кримінального права, підготовці відповідних розділів підручників, навчальних посібників і методичних вказівок.

Апробація результатів дослідження. Основні положення і висновки роботи обговорювалися на науково-практичному семінарі кафедри кримінального права та правосуддя ННІ права і соціальних технологій ЧНТУ «Актуальні проблеми кримінального права та процесу», (м. Чернігів, 27 листопада 2017 р.).

Публікації. Основні результати проведеного дослідження викладені у 1 науковій праці.

Структура та обсяг випускної кваліфікаційної роботи. Робота складається з анотацій, переліку умовних скорочень, вступу, чотирьох розділів, що об'єднують чотири підрозділи, висновків та переліку посилань. Загальний обсяг роботи становить 114 сторінок, з яких 105 сторінок основного тексту. Перелік посилань складається із 92 найменувань і займає 9 сторінок.

Додаток 3.1

Зразок написання висновків до розділів

Висновки до першого розділу

Таким чином, проведений у цьому розділі аналіз дозволяє зробити наступні висновки:

1. Соціальна обумовленість кримінально-правової заборони бандитизму полягає в необхідності використання засобів кримінально-правового характеру при протидії загальнонебезпечному соціальному джерелу заподіяння шкоди – злочинній діяльності озброєних банд, що створені з метою нападів на підприємства, установи, організації чи на окремих осіб.

2. Слід констатувати наявність необхідних та достатніх підстав для криміналізації бандитизму шляхом закріплення кримінальної відповідальності за таке діяння в окремі статті Особливої частини КК, що свідчить про необхідність збереження такої норми в чинному кримінальному законодавстві.

3. Криміналізація бандитизму здійснена таким чином, що вона в цілому відповідає виробленим наукою кримінального права принципам криміналізації суспільно небезпечних діянь.

Додаток 3.2

Зразок написання висновків до всієї роботи

Проведений аналіз проблем кримінальної відповідальності за бандитизм дає підстави для таких висновків:

1. Бандитизм є злочином, який вперше у вітчизняному кримінальному праві було криміналізовано в часи встановлення радянської влади як злочин, що мав переважно політичну спрямованість. У подальшому бандитизм втратив політичне забарвлення та трансформувався у особливо небезпечний злочин так званої загальнокримінальної спрямованості. У сучасних умовах соціально-економічного й політичного розвитку України соціальна обумовленість кримінально-правової заборони бандитизму полягає в необхідності використання засобів кримінально-правового характеру при протидії загальнонебезпечному соціальному джерелу заподіяння шкоди – злочинній діяльності озброєних банд, що створені з метою нападів на підприємства, установи, організації чи на окремих осіб.

2. Здійснений у межах цього дослідження аналіз показує наявність необхідних та достатніх підстав для криміналізації бандитизму шляхом закріплення кримінальної відповідальності за таке діяння в окремій статті Особливої частини КК, що свідчить про необхідність збереження такої норми в чинному кримінальному законодавстві. При цьому можна констатувати, що криміналізація бандитизму здійснена таким чином, що вона в цілому відповідає виробленим наукою кримінального права принципам криміналізації суспільно небезпечних діянь.

3. При визначенні *об'єкту* бандитизму найбільш переконливою визнано теорію об'єкта злочину як суспільних відносин, що охороняються кримінальним законом від суспільно небезпечних посягань. Виходячи з цього зроблено висновок, що *родовим об'єктом* бандитизму є громадська безпека, під якою слід розуміти систему суспільних відносин, що забезпечують стан захищеності суспільства від посягань, які вчиняються з використанням загальнонебезпечних джерел заподіяння шкоди. *Видовим об'єктом* бандитизму, який існує в межах родового об'єкту та об'єднує групу близьких між собою суспільних відносин, є відносини громадської безпеки в частині захищеності суспільства від загальнонебезпечних посягань з використанням соціальних джерел небезпеки. *Основним безпосереднім об'єктом* бандитизму виступають суспільні відносини громадської безпеки в частині захищеності суспільства від злочинної діяльності банд. *Обов'язковим додатковим об'єктом* бандитизму виступає частина громадської безпеки, яка забезпечує стан захищеності суспільства від загальнонебезпечних посягань з використанням зброї, а додатковими факультативними безпосередніми об'єктами бандитизму можуть виступати життя та здоров'я людини, її особиста воля, власність, нормальна робота підприємств, установ чи організацій тощо.

4. *Об'єктивна сторона* бандитизму – це процес суспільно небезпечного і протиправного посягання на громадську безпеку в частині захищеності суспільства від злочинної діяльності банд та додаткові об'єкти цього злочину.

5. Конструкція об'єктивної сторони цього злочину є такою, що при будь-якій формі його вчинення необхідним є наявність **банди**, котра щодо цього злочину виступає необхідною та незамінною ознакою його складу. Банда являє собою співучасть у злочині у формі вчинення злочину організованою групою осіб. На неї розповсюджується регулюючий вплив інституту співучасті у злочині, регламентованого розділом VI Загальної частини КК. Ознаками банди виступають: з об'єктивного боку - множинність учасників, спільність участі в банді, стійкість та озброєність; з суб'єктивного боку – умисний характер спільної діяльності кожного з учасників банди, умисний характер вчинюваних бандою кримінальних правопорушень та єдність цілей об'єднання в банду – вчинення нападів на підприємства, установи, організації або на окремих осіб.

Множинність учасників як ознака банди – це наявність у її складі не менш, ніж трьох осіб, яким притаманні ознаки суб'єкта злочину, що створили банду для вчинення нападів на підприємства, установи, організації або окремих осіб чи вступили до неї в якості організатора, виконавця, підбурювача або пособника.

Банда як вид співучасті у злочині характеризується такою об'єктивною ознакою, як *спільність участі у банді*, що складається з наступних елементів: 1) кожен з учасників банди докладає відповідних зусиль, вносячи свій внесок у створення та (або) злочинну діяльність банди, що ставить перед собою мету досягнення певних цілей через вчинення нападів на підприємства, установи, організації чи на окремих осіб; 2) дії кожного з учасників спрямовані на досягнення спільного, єдиного та неподільного результату – через вчинення нападів на підприємства, установи та організації чи на окремих осіб досягти мети діяльності банди; 3) дії кожного з учасників банди перебувають у необхідному причинному зв'язку з фактом існування банди та зі злочинами, які ця банда вчинює.

Спільність діянь, вчинюваних учасниками банди, характеризується *розподілом функцій* між ними залежно від видів співучасників, передбачених ст. 27 КК, що має не лише теоретичне, а й практичне значення, оскільки, впливає на межі кримінальної відповідальності учасників банди за її злочинну діяльність. Вважаємо, що на учасників банди повною мірою розповсюджуються положення ст. 30 КК “Кримінальна відповідальність організаторів та учасників організованої групи і злочинної організації”. Виходячи з цього, організатор банди підлягає кримінальній відповідальності за всі злочини, вчинені бандою, якщо вони охоплювалися його умислом. Інші учасники банди підлягають кримінальній відповідальності за злочини, у підготовці або вчиненні яких вони брали участь, незалежно від тієї ролі, яку виконував у злочині кожен із них. Але при цьому виконання такими учасниками тієї або іншої ролі в межах злочинної діяльності банди має враховуватися при призначенні їм кримінального покарання.

Особливістю такої ознаки спільності участі в банді, як наявність необхідного причинного зв'язку, виступає існування такого зв'язку: по-перше, між діяльністю кожного із її учасників та здійсненням злочинної діяльності банди в цілому, і, по-друге, між діяннями організатора, підбурювача або пособника й вчиненням нападів безпосереднім виконавцем (співвиконавцями). Але початковим моментом ланцюгу злочинності у банді є вступ до неї її учасників, кінцевим – вчинення нападів на підприємства, установи, організації чи окремих осіб.

Об'єктивною ознакою банди, похідною від ознаки "спільна участь у банді, є *стійкість*, яку слід розуміти через кількісний та якісний показники. Кількісний показник стійкості банди означає, що учасники банди зорганізувалися для вчинення двох або більше кримінальних правопорушень, до складу яких слід віднести як безпосередньо вчинення нападів на підприємства, установи, організації чи на окремих громадян, так і злочини, які вчинюються з метою забезпечення банди або вчинення окремого нападу зброєю, іншими знаряддями чи засобами вчинення злочину тощо. Якісний показник стійкості банди передбачає наявність організаційної єдності її учасників, об'єднаних єдиним планом з розподілом функцій між учасниками банди.

Озброєність як ознака бандитизму, характеризується - наявністю хоча б у одного з членів групи пристроїв, приладів або інших предметів, конструктивно призначених і технічно придатних для ураження живої чи іншої цілі, й таких, що не мають іншого (господарського, спортивного) призначення за умови усвідомлення учасниками групи наявності зброї та можливості її застосування під час здійснення нападів на підприємства, установи, організації чи окремих осіб чи за інших обставин, пов'язаних з існуванням та діяльністю банди.

6. *Формами об'єктивної сторони* бандитизму є: 1) організація озброєної банди з метою нападу на підприємства, установи, організації чи на окремих осіб; участь у такій банді; 3) участь у вчинюваному бандою нападі. При цьому під *нападом* при бандитизмі слід розуміти відкриту протиправну дію, пов'язану з насильством над потерпілим, загрозою його застосування, або створенням умов, за яких потерпілий вимушений виконувати протиправні вимоги учасників банди, усвідомлюючи реальну загрозу настання негативних наслідків у разі їх невиконання. Нападом також необхідно вважати дію, яка хоча і вчинюється таємно, але створює реальну й безпосередню небезпеку негайного застосування насильства для досягнення поставленої мети.

Організація озброєної банди являє собою систему взаємопов'язаних дій, в результаті вчинення яких створена злочинна група, що відповідає всім об'єктивним та суб'єктивним ознакам банди, між її учасниками досягнута згода на вчинення хоча б одного (першого) нападу, а також для його здійснення підібрано достатню кількість учасників, придбано зброю, інші необхідні засоби, в результаті чого є реальна можливість вчинення цього злочину. *Участь у банді* – це вступ до неї особи в якості учасника банди та вчинення у межах її злочинної діяльності будь-якого діяння. *Участь у нападі, вчинюваному бандою*, передбачає вчинення особою, яка не є учасником банди, дій, пов'язаних з безпосередньою участю у бандитському нападі.

7. *Суб'єктивна сторона* бандитизму характеризується виною в формі прямого умислу та наявністю спеціальної мети діяльності банди – вчинення нападів на підприємства, установи, організації або на окремих осіб. Прямий *умисел* при бандитизмі, що належить до кримінальних правопорушень з формальним складом, передбачає усвідомлення особою суспільно небезпечного характеру вчинюваного нею діяння та бажання таке діяння вчинити. При цьому *інтелектуальний момент* умислу при бандитизмі у будь-якій формі його об'єктивної сторони повинен включати усвідомлення наявності озброєної банди, що має місце при усвідомленні

кожної з ознак, які характеризують останню. Крім цього, до складу інтелектуального моменту умислу при бандитизмі входить усвідомлення особою суспільної небезпечності як власного діяння (організації банди, участі в банді або участі у вчинюваному бандою нападі), так й усвідомлення суспільної небезпечності злочинної діяльності банди в цілому. *Вольовий момент* умислу при бандитизмі характеризується бажанням вчинити діяння (залежно від його форми) – організувати банду, взяти участь у банді або взяти участь у нападі, вчинюваному бандою.

8. *Суб'єктом* бандитизму може виступати лише фізична осудна особа, яка досягла віку чотирнадцяти років. Але встановлення за вчинення злочину, передбаченого ст. 257 КК “Бандитизм”, кримінальної відповідальності осіб віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років не відповідає виробленим теорією кримінального права принципам встановлення за вчинення окремих кримінальних правопорушень зниженого віку кримінальної відповідальності. На підставі цього необхідно виключити ст. 257 КК з передбаченого ч. 2 ст. 22 КК переліку кримінальних правопорушень, за які підлягають відповідальності особи у віці від чотирнадцяти до шістнадцяти років.

9. При здійсненні *пеналізації* бандитизму слід виходити з необхідності досягнення таких цілей покарання, як кара, спеціальне попередження, до складу якого входять виправлення засуджених і запобігання вчиненню ними нових кримінальних правопорушень, та загальне попередження. У сучасних умовах соціально-економічного розвитку України мета загального попередження повинна визнаватися першочерговою по відношенню до мети загального попередження. Санкцію ст. 257 КК “Бандитизм” необхідно викласти у такій редакції: “караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років, а у випадках вчинення таких діянь з корисливих мотивів – з конфіскацією майна”.

10. Викладене дає підстави запропонувати наступні зміни до чинного кримінального законодавства України:

- **статтю 257 КК викласти у наступній редакції:**

“Стаття 257. Бандитизм

Організація озброєної банди з метою нападу на підприємства, установи, організації чи на окремих осіб, а також участь у такій банді або у вчинюваному нею нападі -

караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років, а у випадках вчинення таких діянь з корисливих мотивів – з конфіскацією майна”.

- **внести зміни до 2 ст. 22 КК:**

слова “бандитизм (стаття 257)” виключити.

Додаток І

Зразок оформлення списку використаних джерел, що подається наприкінці роботи

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Андрушко П. Злочини у сфері господарської діяльності за чинним Кримінальним кодексом та проектом КК: проблеми систематизації, криміналізації та декриміналізації. *Предпринимательство, хозяйство и право*. 1998. № 12. С.13–18.
2. Андрушко П.П. До початку футбольного матчу залишалося півтори години... (Аналіз окремих норм (положень) проекту Закону «Про засади запобігання і протидії корупції»). *Юридичний вісник України*. 2011. 7–13 травня. № 19.
3. Андрушко П.П. Злочини проти виборчих прав громадян та їх права брати участь у референдумі: об'єкт і система. *Кримінальне право України*. 2006. № 12. С. 3–63.
4. Андрушко П.П. Злочини проти виборчих прав громадян та їх права брати участь у референдумі: кримінально-правова характеристика: монографія. Київ: КНТ, 2007. 328 с.
5. Андрушко П.П. Щодо запровадження заходів кримінально-правового характеру стосовно юридичних осіб за вчинення злочинів на їх користь чи в їх інтересах. *Кримінально-правові та кримінологічні засади протидії корупції в Україні: матеріали наук.-практ. конф.* (Харків, 19 квітня 2013 р.). Харків: МВС України, ХНУВС; Кримінологічна асоціація України, 2013. С. 30–35.
6. Андрушко П.П., Стрижевська А.А. Загальна характеристика злочинів у сфері службової діяльності. *Законодавство України. Науково-практичні коментарі*. 2005. № 9. С. 28–87.
7. Андрушко П.П., Стрижевська А.А. Злочини у сфері службової діяльності: кримінально-правова характеристика: навч. посібник. Київ: Юрисконсульт, 2006. 342 с.
8. Берзін П.С. Злочинні наслідки в механізмі кримінально-правового регулювання: автореф. дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.08. Київ, 2010. 35 с.
9. Берзін П.С. Злочинні наслідки: поняття, основні різновиди, кримінально-правове значення: монографія. Київ: Дакор, 2009. 736 с.
10. Берзін П.С. Незаконне використання засобів індивідуалізації учасників господарського обороту, товарів і послуг: аналіз складів злочину, передбаченого ст. 229 КК України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Київ, 2004. 311 с.
11. Берзін П.С. Суспільна небезпечність діяння: загальна характеристика. *Альманах кримінального права: збірник статей*. 2009. Вип. 1. 424 с.
12. Берзін П.С., Подосінов А.О. Основні проблеми криміналізації маніпулювання на фондовому ринку (ст. 222-1 Кримінального кодексу України). *Współpraca Europejska: podejście naukowe & zastosowane technologie = European Cooperation: scientific approaches and applied technologies*. 2015. Nr 6. S. 115–122.
13. Близнюк О.П., Сидорова Т.О., Шевчук І.Л., Зінченко Ю.О. Сучасний стан та проблеми розвитку ринку корпоративних цінних паперів в Україні. *Економічна*

- стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг*. 2009. Вип. 1. С. 601–608. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/esprstp_2009_1\(1\)_86](http://nbuv.gov.ua/UJRN/esprstp_2009_1(1)_86) (дата звернення: 12.06.2020).
14. Вирок Ленінського районного суду м. Запоріжжя від 07.07.2016 р. у справі № 334/7361/13-к / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/58825244> (дата звернення: 12.06.2020).
15. Висновок Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України на проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» від 16.11.2017 р. реєстр. № 7279-1 / Верховна Рада України. Офіційний веб-портал URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62902 (дата звернення: 12.06.2020).
16. Волинець Р.А. Напрями вдосконалення нормативної регламентації кримінальної відповідальності за посягання на фондовий ринок / *Право і громадянське суспільство*. 2018. № 2. С. 52–66. URL: <http://lcslaw.knu.ua/images/2142016.pdf> (дата звернення: 12.06.2018).
17. Галенко Н.О. Міжнародний фондовий ринок в контексті глобальної фінансової системи: специфіка взаємодії. URL: <http://perspektyva.dp.ua/files/articles/04.03.2013.pdf>. (дата звернення: 12.06.2020).
18. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15> (дата звернення: 01.06.2018).
19. Звіт судів першої інстанції про розгляд справ у порядку кримінального судочинства за 2017 рік / Судова влада України. URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/rik_2017 (дата звернення: 12.06.2020).
20. Карний казначейський кодекс Республіки Польща / наук. ред. П.С. Берзін. Переклад Г.В. Бормецька. Київ: ВАІТЕ, 2015. 164 с.
21. Карний кодекс Республіки Польща / наук. ред. П.С. Берзін. Переклад Г.В. Бормецька. Київ: ВАІТЕ, 2015. 172 с.
22. Кримінальне право України: Особлива частина: підручник / М.І. Бажанов, В.І. Тацій, В.В. Сташис, І.О. Зінченко та ін.; за ред. М.І. Бажанова, В.В. Сташиса, В. Я. Тація. Київ: Юрінком-Інтер. Харків: Право, 2001. 496 с.
23. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III / Верховна Рада України. Офіційний веб-портал. URL: zakon.rada.gov.ua/go/2341-14 (дата звернення: 12.06.2020).
24. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т. / за заг. ред. В.Я. Тація, В.П. Пшонки, В.І. Борисова, В.І. Тютюгіна. Харків: Право, 2013. Т. 2. 1040 с.
25. Порядок здійснення консолідації та дроблення акцій акціонерного товариства, затверджений Рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 06.03.2012 № 371 / Верховна Рада України. Офіційний веб-портал. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0440-12> (дата звернення: 14.06.2020).
26. Постанова Печерського районного суду м. Києва від 05.01.2017 р. у справі № 757/62480/16-к / Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/63931888> (дата звернення: 14.06.2020).

27. Про господарські товариства: Закон України від 19.09.1991 р. № 1576-XII / Верховна Рада України. Офіційний веб-портал. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1576-12> (дата звернення: 14.06.2020).
28. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII / Верховна Рада України. Офіційний веб-портал. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19> (дата звернення: 14.06.2020).
29. Уголовный кодекс Швейцарии / Науч. ред., предисловие и перевод с немецкого А.В. Серебренниковой. Санкт-Петербург: Юридический центр Пресс, 2002. 350 с.
30. Michael V. Seitzinger. Federal Securities Law: Insider Trading. March 1, 2016. Congressional Research Service. URL: <https://fas.org/sgp/crs/misc/RS21127.pdf> (дата звернення: 14.06.2020).
31. Regulation (EU) No 596/2014 of the European Parliament and of the Council of 16 April 2014 on market abuse (market abuse regulation) and repealing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council and Commission Directives 2003/124/EC, 2003/125/EC and 2004/72/EC Text with EEA relevance / EUR-Lex. Access to European Union law. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1529873372016&uri=CELEX:32014R0596> (дата звернення: 14.06.2020).

Додаток К

Довідка про відсутність плагіату у випускній кваліфікаційній роботі

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Кафедра _____

ДОВІДКА №

про відсутність плагіату у випускній кваліфікаційній роботі

За результатами перевірки випускної кваліфікаційної роботи здобувача вищої освіти _____

(прізвище, ім'я, по батькові)

на тему: _____
в роботі не виявлено порушень академічної доброчесності.

Результати перевірки на плагіат з використанням програми (вказується назва програми) додаються.

Керівник ВКР

(підпис)

(ПІБ)

Додаток Л

Акт перевірки на плагіат ВКР інформаційним центром запобігання та виявлення плагіату

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Чернігівська
політехніка» Інформаційний центр запобігання та
виявлення плагіату ННІ (факультету) _____

АКТ

перевірки на плагіат ВКР інформаційним центром запобігання та виявлення плагіату з використанням програмного забезпечення StrikePlagiarizm

За результатами перевірки випускної кваліфікаційної роботи

(прізвище, ім'я, по батькові)

на тему: _____

встановлено:

- значення коефіцієнта подібності 1 (КП1) _____ %;
(використовується для вивчення мовної незалежності автора документів).

- значення коефіцієнта подібності 2 (КП2) _____ %;
(визначає частини документу, що містить фразу з 25 слів або більше знайдених в базах даних Університету, базі даних програми обміну базами даних, бази даних RefBooks або інтернет-ресурсів (за винятком бази даних правових актів).

- значення коефіцієнта подібності DLA (КП DLA) _____ %.
(вказує відсоток аналізованого документа, який формується виключно з фраз 8 або більше слів, які знаходяться в Базі даних правових актів).

Згідно з п. 2.4.2. Порядку проведення перевірки кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти на плагіат в Національному університеті «Чернігівська політехніка» коефіцієнти подібності (КП1) не перевищує 25 %, коефіцієнт подібності (КП2) не перевищує 15 %, DLA(КП DLA) не перевищує 10%.

Звіт про технічну перевірку роботи (звіт подібності) додається.

Адміністратор ІЦЗВП

(підпис)

(ПІБ)

() _____ 20__р.